

NÚM. 6 MAIG 2006

SUMARI >

EDITORIAL 1

ESTUDIAR 2/15

La mobilitat

DIÀLEGS 16/21

Medicina

Economia

CARPETA D'EXPERIÈNCIES 22/26

Certamen Europeu de Joves

Investigadors a la UV

IES Salvador Gadea: qualitat total

ENTREVISTA 27/30

Susana García-Cerveró

Senior Euroland Economist

VIURE LA XARXA 31

Més i més blogs

CAMPUS D'INFORMACIÓ 32/36

Postgraus oficials de la UV

El Servei de Política Lingüística t'acredita el valencià

Universitat d'Estiu de Gandia: Territoris 2006

Olimpíades d'Economia: la recta final

Lliurament de premis de l'Olimpíada

de Biologia

El temps no existeix: art i ciència a la

Sala Parpalló

Visitant la Universitat.... l'Aula d'Astronomia

01	EDITORIAL	>
02	ESTUDIAR	
	<i>A la Universitat de València</i> <i>Coordinació i textos</i> Eva Llorens Celades	<i>La mobilitat</i> PROGRAMA DRAC / PROGRAMA SICUE-SÈNECA / PROGRAMA ERASMUS / PROGRAMES D'INTERCANVI PROPIS DE LA UV / DOBLES TITULACIONS A L'ESTRANGER / MÀSTERS INTERNACIONALS / MANUEL COSTA, VICERECTOR DE RELACIONS INTERNACIONALS I COOPERACIÓ L'estudianta d'intercanvi alemanya Astrid Rauch i l'estudiant valencià Patrick Cadellu, que ha sigut erasmus a Itàlia, conversen amb Guillermo Sáez, coordinador d'intercanvis de la Facultat de Medicina i Odontologia de la Universitat de València. José Benedicto i Ramón Vilar, dos estudiants de la Facultat d'Economia que han obtingut la doble titulació a l'estranger, i Cüneyt Aksoy, estudiant alemany que actualment es troba a la Universitat de València fent la seua estada a l'estranger de la doble titulació en Ciències Empresarials, conversen amb Delfina Soria, vicedegana de Relacions Internacionals de la Facultat d'Economia.
16	DIÀLEGS	
	<i>Medicina</i> <i>Economia</i> <i>Coordinació</i> Magda R. Brox	
22	CARPETA D'EXPERIÈNCIES	
	Antoni Ariño Magda R. Brox	<i>Certamen Europeu de Joves Investigadors a la UV</i> <i>IES Salvador Gadea: qualitat total</i> <i>Susana García-Cerveró</i> <i>Senior Euroland Economist</i> <i>Experta en investigació de mercats globals. Deutsche Bank</i> <i>Més i més blogs</i> <i>Postgraus oficials de la UV</i> <i>El Servei de Política Lingüística t'acredita el valencià</i> <i>Universitat d'Estiu de Gandia: Territoris 2006</i> <i>Olimpíades d'Economia: la recta final</i> <i>Lliurament de premis de l'Olimpíada de Biologia</i> <i>El temps no existeix: art i ciència a la Sala Parpalló</i> <i>Visitant la Universitat... l'Aula d'Astronomia</i>
27	ENTREVISTA	
	Charo Álvarez	
31	VIURE LA XARXA	
	Alícia Villar Eduard Ramírez	
32	CAMPUS D'INFORMACIÓ	
	<i>Coordinació</i> Laura Guzman	

FUTURA - Aulari III - C. Menéndez Pelayo, s/n - 46010 València . Tel. 963 864 734 - www.uv.es/revistafutura - revista.futura@uv.es

Edició: Delegació per a la Incorporació a la Universitat • **Direcció:** Charo Álvarez • **Coordinació:** Ferranda Martí • **Consell de redacció:** Enrique Bigné, Antonio Ariño, María José Lorente, Dino Salinas • **Col·laboradors en aquest número:** Magda R. Brox, Laura Guzman, Josep A. Gonzalbo, Eva Llorens, Alícia Villar, Eduard Ramírez, Delfina Soria, Guillermo Sáez • **Administració:** Mónica García.

Disseny i maquetació: Suite347 • **Fotografia:** Miguel Lorenzo, Enric Marco i arxiu de la Facultat d'Economia • **Assessorament lingüístic:** Manel Marí • **Impressió:** Imprenta Romeu, S.L. • **ISSN:** 1698-6245 • **Dipòsit legal:** V-4146-2004

EDITORIAL

En el sistema educatiu, probablement més que en cap altre àmbit social, opera la idea que allò que els individus obtenen és resultat del seu mèrit, de la seua aplicació i dedicació, del seu treball, que és el premi al seu esforç. I al sistema educatiu sembla que se li ha confiat aquesta funció: propiciar que els individus mostren els seus mèrits i que després concórreguen amb ells al mercat de les ocupacions. Els resultats que mostren les investigacions serioses no semblen donar la raó a aquesta creença (o caldria dir més bé ideologia?). Dos fets, entre d'altres, mostren el contrari: el currículum de les dones i les oportunitats de mobilitat en programes com l'Erasmus.

Diversos estudis realitzats recentment a França al voltant del funcionament del seu sistema educatiu han posat en relleu que els estudiants i les estudiantes gaudeixen d'oportunitats ben distintes. Es diferencien en les seues pràctiques culturals, en la seua manera d'organitzar el temps d'oci, en els seus compromisos domèstics... i el resultat de tot això és que, si bé en el moment d'arribar a la universitat les dones accedeixen amb millors equipatges, acaben per obtenir fruits pitjors. En concret, s'afirma que les dones que en accedir a l'ensenyament superior ja són alumnes més aplicades i estudioses —que es mostren més atentes a les pautes pedagògiques, que són millor organitzades i adopten estratègies menys laxes que els homes— veuen, a mesura que avança la carrera, com aquests avantatges de partida queden neutralitzats. I això passa per la concurrència amb el temps d'estudi dels compromisos domèstics i perquè, per efecte de la socialització diferenciada, es matriculen en carreres amb oportunitats socioeconòmiques menors. Així doncs, amb millors trajectòries educatives s'obtenen pitjors resultats, de manera que es produeix “una inversió de les excel·lències” (OVE, 2004 i OVE, 2006).

I què passa amb els programes de mobilitat, amb els programes Sòcrates-Erasmus? Com molt bé descobreixen els estudiants en els primers cursos mitjançant la circulació de la informació entre els grups de parells, si es vol somiar amb la realització d'estades Erasmus a universitats europees es requereix, a més de comptar amb l'esforç propi, comptar amb el generós recolzament econòmic de la família. Els ajuts són clarament insuficients i manifestament millorables. I si no hi ha una política ambiciosa de beques amb aportacions suficients, les desigualtats d'oportunitats aniran in crescendo.

L'Espai Europeu d'Educació Superior és una font d'extraordinàries oportunitats, però hauria de ser-ho per a tothom. I això només serà possible si s'adopten polítiques adequades de finançament. Ara bé, com ens mostra la història del moviment feminista, els processos de canvi, tot i que siguen lents i de llarga durada, també s'inicien des de baix. El moviment estudiantil, en aquest sentit, haurà de plantejar-se si vol l'Europa que hi ha o més Europa i oberta a tots.

El sistema educatiu promet igualtat d'oportunitats. I això és una promesa que no pot ser desdenyada, menyspreada o ignorada per ningú. Ben al contrari, ha de ser presa molt seriosament per tal de reclamar que es creen les condicions que permeten el seu compliment. No hi ha pitjors promeses que aquelles que són traïdes.

VIATGES PLENS D'AVENTURES, PLENS DE CONEIXENCES

El cèlebre poema de Kavafis, *Ítaca*, ja ens advertia dels viatges com a font inexhaurible de coneixement. La combinació amb una segona font, com és l'ensenyament universitari, no pot sinó esdevenir la conjugació idònia per tal que els nostres estudiants, en el sentit més universal de la paraula, aprenguen. I més encara en una situació global en què les persones, la informació i el pensament estan deixant de pagar peatges.

L'educació ja no es concep des d'una perspectiva estàtica, allotjada en un únic espai, sinó que, cada ve-

gada amb més freqüència, s'hi incorporen nous horitzons, nous idiomes i noves cultures. Des del programa DRAC, que transita per les diferents universitats de parla catalana, passant pel SICUE, que recorre l'Estat espanyol, fins arribar a l'Erasmus i a la resta de programes internacionals, les opcions de la mobilitat configuren un catàleg d'experiències que els estudiants tenen a l'abast per tal de perfilar el seu aprenentatge. Els diferents models de viatge que tot seguit presentem comparteixen així un tret comú: tots ells són iniciàtics, plens d'aventures i de coneixences...

NOM		OBJECTE	DESTINACIÓ	GESTIÓ
DRAC-Estiu		Mobilitat per a cursos d'estiu d'estudiants dins les universitats de la xarxa IJLV.	Universitats de la xarxa IJLV: Andorra, Catalunya, Catalunya Nord, Illes Balears i País Valencià.	CADE Aulari III, C. Menéndez Pelayo, s/n, València Campus de Blasco Ibáñez
DRAC-Formació Avançada		Mobilitat d'estudiants de doctorat dins les universitats de la xarxa IJLV.	Universitats de la xarxa IJLV: Andorra, Catalunya, Catalunya Nord, Illes Balears i País Valencià.	CADE Aulari III, C. Menéndez Pelayo, s/n, València Campus de Blasco Ibáñez
SICUE		Intercanvi acadèmic d'estudiants de primer o segon cicle d'estudis.	Universitats de l'Estat espanyol.	Gabinet de Relacions Internacionals Av. Blasco Ibáñez, 13, València Campus de Blasco Ibáñez
Erasmus		Intercanvi acadèmic d'estudiants de primer, segon o tercer cicle d'estudis.	Països membres de la Unió Europea o que formen part de l'Espai Europeu d'Educació.	Gabinet de Relacions Internacionals Av. Blasco Ibáñez, 13, València Campus de Blasco Ibáñez
Convocatòries especials		Ajudes per a diverses estades.	Johannes Gutenberg-Universität Mainz.	Gabinet de Relacions Internacionals Av. Blasco Ibáñez, 13, València Campus de Blasco Ibáñez
Programes Internacionals		Intercanvi acadèmic amb diverses universitats fora de l'àmbit europeu.	Austràlia, Canadà, Estats Units, Marroc, Àsia i Llatinoamèrica.	Gabinet de Relacions Internacionals Av. Blasco Ibáñez, 13, València Campus de Blasco Ibáñez
Dobles Titulacions	GEE	Programes conjunts de doble titulació amb diverses universitats estrangeres. Impliquen una estada d'entre un i dos cursos acadèmics. S'obté el títol de la UV més un altre de la universitat de destinació.	Université de Nantes.	Facultat d'Economia Oficina de Relacions Internacionals Edifici departamental oriental, Av. dels Tarongers, s/n, València Campus dels Tarongers
	GEDE		Euromed Marseille Hochschule de Bremen. Université du Québec	
	IB&M		Universitats d'Alemanya, França, Holanda, Noruega i Finlàndia.	
	Química-ECPM		École Européenne de Chimie, Polymères et Matériaux de Strasbourg.	Facultat de Química C. Dr. Moliner, 50, Burjassot Campus de Burjassot
Màsters oficials internacionals		Mobilitat a la formació universitària de postgrau.	Centres d'educació superior europeus i també de la resta del món.	Centre que organitza el postgrau corresponent.

01 PROGRAMA DRAC

MOURE'S DINS LA XARXA

Una bona manera de començar a eixir és el programa DRAC, promogut des de la xarxa d'universitats Institut Joan Lluís Vives. A la Universitat de València hi ha engegades dues accions: el DRAC-Estiu, del qual les nostres ajudes representen un 40% del total, i el DRAC-Formació Avançada

El programa DRAC de mobilitat

A la Universitat de València s'activaren l'any 2000 les DRAC-Estiu i les DRAC-Formació Avançada, gestionades totes dues des del CADE (Centre d'Assessorament i Dinamització dels Estudiants). Com l'equip tècnic del CADE explica, l'objectiu d'aquest programa "és potenciar l'intercanvi entre les institucions membres de la xarxa, mitjançant ajudes econòmiques, en aquest cas, per als estudiants".

Fer ús d'aquestes estades breus pot ser una bona manera d'anar obrint boca i pal·liar el vertigen que, de vegades, provoca anar-se'n tot un curs a una altra universitat.

DRAC-Estiu

Una comissió de l'IJLV s'encarrega de la coordinació de totes les activitats formatives d'estiu que generen les universitats de la xarxa. Enguany, la Guia de cursos d'estiu ofereix 761 cursos de temàtica diversa en 83 localitats. Tot i que els cursos estan oberts a qualsevol persona interessada, les ajudes DRAC-Estiu estan destinades a alumnes de la UV de primer o de segon cicle que tinguin incorporats a l'expedient més de 45 crèdits. L'objecte és cobrir les despeses de desplaçament, allotjament i matrícula per a l'assistència a qualsevol de les activitats de la Guia, la major part de les quals serveixen com a crèdits de lliure elecció. Segons la universitat d'origen i la localitat on es realitza el curs, les quantitats ofertes varien entre 60 € i 240 €.

La convocatòria de la UV per a les DRAC-Estiu és la millor dotada d'entre totes les universitats de la xarxa. Cal destacar les 120 ajudes que concedí l'estiu de 2005, seguides de les 37 de la Universitat Politècnica de València, de les 24 de la Universitat de Barcelona o de les 23 de la Jaume I. Ara bé, si parlem de preferències en les destinacions del nostre estudiantat, la Universitat de les Illes Balears, i en especial la Seu d'Eivissa, aglutina el 70% de la demanda, fet que no ens ha d'estranyar perquè, a banda de la variada oferta de cursos, és un punt ben desitjable per a passar-hi uns dies barrejant xerrades i conferències amb la coneixença de nous companys i els atractius estiuencs propis de les Illes. En total, des que s'engegaren l'any 2000, han estat un total de 776 les ajudes concedides per la UV.

DRAC-Formació Avançada

Aquesta acció està destinada als estudiants de doctorat per a assistir a cursos o seminaris en altres universitats de l'IJLV, sempre que impliquen un desplaçament superior a 50 km. La quantitat, mai superior als 420 €, es destina a cobrir despeses de desplaçament, allotjament i matrícula. La convocatòria és gestionada també pel CADE i es manté oberta al llarg de tot el curs acadèmic. En aquest cas, la destinació més habitual són els cursos de doctorat interuniversitaris de Morella, seguits dels de la Universitat de Barcelona. La demanda per a aquestes ajudes és

més estable i el nombre d'estudiants que la poden sol·licitar és menor, concedint-se'n una vintena cada any.

Cal ressaltar també que, per a participar en cursos, congressos o activitats que no s'acoblen al perfil de les DRAC-Estiu o de les DRAC-Formació Avançada, hi ha la possibilitat de demanar al CADE les Borses de viatge, de les quals se'n concediren el curs passat un total de 248 i que, segons els tècnics del CADE, "són el complement al programa DRAC, cobrint així una demanda que es manté any rere any".

Cada any centenars d'estudiants es mouen entre les universitats de la Xarxa per participar en cursos d'estiu. (Foto: M. Lorenzo)

Xarxa d'universitats Institut Joan Lluís Vives

L'Institut Joan Lluís Vives (IJLV) és la xarxa d'universitats del País Valencià, Catalunya, Illes Balears, Catalunya Nord i Andorra, que promou activitats conjuntes en matèria de docència, de recerca i de cultura, a més de potenciar l'ús del català i la interrelació dels membres de la comunitat universitària. Creat el 1994, l'acta de constitució la signaren a Morella (Els Ports) els rectors de 13 universitats, entre les quals ja es trobava la UV. Actualment, l'Institut està format per 20 universitats de l'arc mediterrani lligades històricament, cultural i lingüística, que col·laboren i treballen en programes conjunts. D'altra banda, també compta amb el suport de diverses entitats i organismes, tant públics com privats.

L'Institut escomet diverses accions, com ara la Biblioteca Virtual, un programa de publicacions, la coordinació de les activitats d'estiu de les universitats de la xarxa o el programa DRAC de mobilitat.

Més informació: www.vives.org • www.estiu.info • www.uv.es/cade

02 PROGRAMA SICUE - SÈNECA

UN PAÍS DINS LA MOTXILLA

Des de fa sis anys la lliure circulació d'estudiants entre centres universitaris espanyols es convertí en una realitat gràcies al programa SICUE. Però, sobretot, la consolidació d'aquest programa ha vingut de la mà de les beques Sèneca, les millors dotades per a aquest tipus d'intercanvis.

Què és i com naix SICUE

En febrer de 2000, la CRUE (Conferència de Rectors de les Universitats Espanyoles) signà el conveni marc que definia el programa SICUE (Sistema d'Intercanvi entre Centres Universitaris Espanyols) com el programa de mobilitat entre universitats espanyoles equivalent a l'Erasmus europeu. Aquest programa perseguia el mateix objectiu que un dels principis de la Declaració de Bolònia: vèncer els obstacles necessaris per a afavorir la mobilitat entre els estudiants.

Per a dur a terme el projecte calia salvar dos tipus de dificultats: les acadèmiques i les econòmiques. Pel que fa a les acadèmiques, el teixit burocràtic i de gestió ja estava confeccionat gràcies a l'experiència del programa Erasmus. Els coordinadors de programes d'intercanvi assumiren el SICUE, alhora que el Sistema Europeu de Transferència de Crèdits (ECTS) fou l'eina triada per a no haver de recórrer a processos més complicats, com ara les convalidacions. Mitjançant un contracte d'estudis que l'alumne signa amb el coordinador de la seua titulació queda assegurat el reconeixement acadèmic de les assignatures que es cursaran en la universitat d'acollida.

D'altra banda, el MEC engegà el programa de beques Sèneca, que consisteix en una ajuda econòmica per a cobrir les despeses de desplaçament i d'estada durant el període d'estudis en una altra universitat, sempre que prèviament s'haja obtingut una plaça SICUE.

La consolidació del programa

El 2000/01 fou el primer curs que la Universitat de València participà en aquest programa d'intercanvi, però quasi sense rebre estudiants. Fou el curs següent quan el tràfec d'alumnes s'intensificà i es començaren a rebre més estudiants de la resta d'universitats de l'Estat. Amb caràcter anual, la CRUE publica la relació de centres, titulacions i places ofertes per totes les universitats a les quals els alumnes poden optar.

Però, com tot projecte nou, a aquest també li calia un temps de rodatge. Com es pot veure en el gràfic 1, en els sis cursos que han passat des que es va iniciar l'intercanvi, tant el nombre d'estudiants rebuts com el d'enviats ha anat en augment. I no hi ha dubte que per a l'evolució d'aquest programa l'ajuda econòmica que reporta la beca Sèneca ha estat fonamental. Si superposem les dades de les beques Sèneca actives

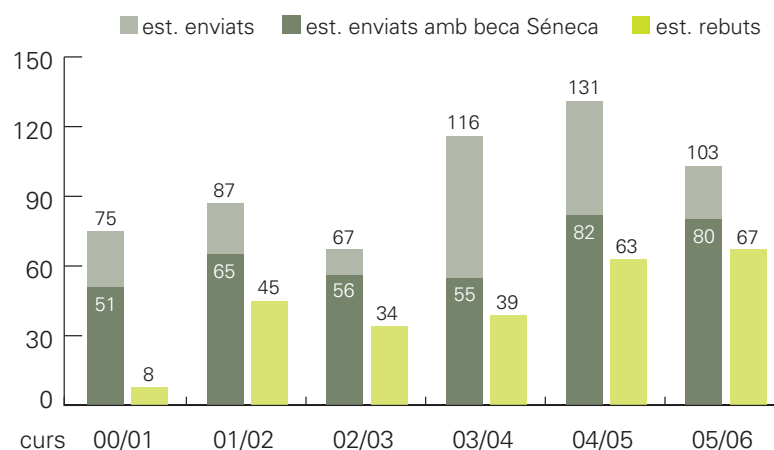
Tot i ser una proposta recent, el programa SICUE gaudeix d'una gran acollida entre els estudiants.

(les que, a més d'estar concedides, s'han aprofitat), els percentatges d'estudiants becats per any oscil·len entre un 47% el curs 2003/04 i un 83% el curs 2002/03. D'aquesta manera podem extreure una mitjana dels sis cursos d'un 69% d'alumnes que han gaudit de l'intercanvi amb beca, percentatge que augmentaria si totes les beques concedides foren aprofitades (veure gràfic 2). Tot i que la beca Sèneca és un element cabdal per a la mobilitat, també cal tenir en compte que són un bon grapat els alumnes que fan front a l'intercanvi sense l'ajut econòmic. D'altres, en canvi, renuncien a anar-se'n si no compten amb ell.

Requisits i condicions

Per assegurar que l'estudiant coneix el seu sistema docent, ha d'haver superat un mínim de crèdits: 30 per a diplomatures, enginyeries tècniques i arquitectura tècnica, i 90 per a llicenciatures, enginyeries i arquitectura, així com estar matriculat en ambdós casos de 30 crèdits més. A banda dels requisits acadèmics, es demana que redacten una memòria justificativa de la seua petició, que també puntua a l'hora de fer la selecció. A més, l'alumne no podrà sol·licitar l'intercanvi per a assignatures suspeses en la universitat d'origen.

Tot i que les estades poden tenir entre 3 i 9 mesos, hi ha una clara tendència en el nombre de places ofertes cap a la durada de curs complet. De les 928 places SICUE que la UV ha ofert per al curs 2006/07, el 81% són de 9 mesos i la resta d'entre 4 i 6 mesos. De fet, tant els alumnes que ja han gaudit d'un intercanvi com els professors que els gestionen, creuen més recomanable l'estada de curs complet, tant acadèmicament com a nivell personal.

Gràfic 1: ESTUDIANTS SICUE ENVIATS I REBUTS PER LA UV*

*Fonts:

Dades de l'intercanvi SICUE: Gabinet de Relacions Internacionals de la UV.

Dades de la beca Sèneca: Ministeri d'Educació i Ciència. Gabinet General d'Universitats. Coordinació i Seguiment de Programes.

Gràfic 2: AJUDES PER A LA MOBILITAT SÈNECA. BECARIS DE LA UNIVERSITAT DE VALÈNCIA*

Convocatòria	Beques sol·licitades		Beques concedides		Beques actives	
	becaris d'origen	becaris de destinació	becaris d'origen	becaris de destinació	becaris d'origen	becaris de destinació
2000	160	21	54	8	51	8
2001	198	100	102	62	65	45
2002	270	135	96	39	56	26
2003	129	71	78	45	55	34
2004	219	88	120	67	82	54
2005	230	87	117	52	80	38

Becaris d'origen: alumnes de la UV que realitzen l'estada en una altra universitat.

Becaris de destinació: alumnes d'altres universitats que realitzen l'estada a la UV.

Beques actives: alumnes que han dut a terme l'estada de mobilitat, exclosos els que renunciaren a la beca concedida.

*Font: Ministeri d'Educació i Ciència. Direcció General d'Universitats. Coordinació i Seguiment de Programes.

PRÒXIMA PARADA: VALÈNCIA-ESTUDI GENERAL

Mercedes Pulido Rodríguez estudia quart de Comunicació Audiovisual a la Universitat de Sevilla, però durant uns mesos ha esdevingut una alumna més de la Universitat de València mitjançant el programa SICUE i gràcies a l'ajuda econòmica que li ha reportat la beca Sèneca.

Per a Mercedes, el passat mes de setembre, quan signà el contracte d'estudis a la seua universitat, tot eren maldecaps, vuits i nous i cartes que no lliguen. Les dificultats perquè els crèdits li quadraren no varen ser poques, entre d'altres coses perquè gaudeix de la beca d'estudis del MEC i necessita matricular-se d'un curs complet per tal de mantenir-la. Finalment, li varen eixir els comptes i feu la maleta.

Quan li preguntem per què va triar València, reconeix que va ser la tercera opció de la llista, després de Madrid i de Barcelona, "però ara crec que he tingut molta sort, perquè tant

la gent com el nivell acadèmic són immillorables". Ja coneixia a un parell de professors de la Universitat, perquè havia llegit els seus assajos, i una volta els ha tingut a classe es reafirma en la creença que "és el nivell del professorat el que marca la diferència, i en aquesta titulació hi ha gent molt jove i amb ganes de fer feina". En un sols curs acadèmic ha fet moltes coses que encara no havia tastat, com ara disseny, producció i execució de projectes de ràdio, televisió i cinema. D'altra banda sabia que aquí es parla valencià, però no ho va veure com un entrebanc: "és una llengua que s'entén amb facilitat i em feia il·lusió aprendre-la. No he fet cap curset, però he anat al Centre d'Autoaprenentatge i ara ja l'entenc i el llegisc, i fins i tot el parle un poc. A més, quan t'assabentes que pots fer els exàmens com vols, deixa de ser un obstacle".

La valoració de l'intercanvi és molt positiva com a experiència personal: ha trobat bons companys de classe i ha gaudit de la ciutat i de la seua oferta cultural i lúdica. Pel que fa a la part acadèmica, insisteix que "la flexibilitat a l'hora de reconèixer les assignatures que es cursen fora és fonamental si es volen afavorir els intercanvis, perquè molts dels crèdits que he cursat sols em serviran com a crèdits de lliure elecció". En conjunt afirma que, una volta es comprova que hom es capaç de viure lluny de casa tot un curs, "et quedes amb ganes de repetir, i no descarte l'Erasmus o algun altre intercanvi de postgrau".

Les beques Sèneca*

Número: màxim de 2.010 beques per al curs 2006/07.

Objecte: donar suport econòmic al programa SICUE per a cobrir les despeses de desplaçament i d'estada durant el període d'estudis en una altra universitat de l'Estat.

Destinatari: estudiants matriculats en universitats públiques espanyoles o centres d'educació superior que cursen estudis de diplomatura, enginyeria tècnica, arquitectura tècnica, llicenciatura, enginyeria o arquitectura, inclòs el projecte fi de carrera. A més a més, cal haver obtingut prèviament una plaça en la convocatòria SICUE.

Requisits:

- Tenir superats almenys 30 crèdits en diplomatures, enginyeries tècniques i arquitectura tècnica, i 90 crèdits en llicenciatures, enginyeries i arquitectura, així com estar matriculat en almenys 30 crèdits més.
- Tenir una nota mitjana igual o superior a 1,50 (sobre 4) per a les titulacions d'Humanitats, Ciències Socials i Jurídiques, Ciències Experimentals i Ciències de la Salut, i d'1,20 per a titulacions tècniques.

Condicions del programa:

- Les estades hauran de fer-se en distinta província i àrea metropolitana, implicant un canvi efectiu de residència.
- Continguts mínims a cursar: 18 crèdits si l'estada és de 4 mesos i 30 crèdits si és de 9 mesos.
- Aquestes ajudes seran incompatibles amb d'altres obtingudes per al mateix curs acadèmic i que responguen a la mateixa finalitat.

Dotació: 500 € mensuals més una única ajuda de viatge de 120 € (insulars, Ceuta i Melilla: 200 €).

Selecció: expedient acadèmic (fins a 4 punts), major esforç de mobilitat dels estudiants (fins a 1 punt), equilibri i representació de les diferents titulacions i major durada de l'estada (fins a 1 punt).

*Font: darrera convocatòria, publicada al BOE de 7 d'abril de 2006.

03 PROGRAMA ERASMUS

ERASMUS: LA CONSTRUCCIÓ D'UNA IDENTITAT EUROPEA

El 1987, tot just un any després de l'entrada d'Espanya en la que aleshores era la Comunitat Econòmica Europea, s'engegà el primer gran programa de mobilitat i també el més conegut: l'Erasmus. L'objectiu era crear i consolidar la consciència d'una ciutadania europea perquè el projecte d'aquesta unió esdevinguera una realitat.

D'Erasme a Sòcrates

La millor manera de fomentar la mobilitat era organitzar-la i aconseguir que, a més d'atractiva, fora rendible acadèmicament. I com fer-ho? La resposta era prou òbvia: calia reconèixer els estudis que l'alumne cursava en un altre país de la Unió, alhora que calia dotar de pressupost el projecte. Uns anys més tard, el 1995, l'Erasmus passà a ser una més de les iniciatives d'un programa encara major: el Sòcrates. Aquest, nasqué per a abastar tots els nivells educatius i es va dividir en dues fases. La primera, del 1995 al 1999, perseguia la creació d'un espai europeu obert d'educació, mentre que a la segona, del 2000 al 2006, li pertocava aferrar eixe espai i garantir la continuació de la cooperació entre els diferents agents que hi intervenen. Per tal d'assolir aquests objectius, les dues fases varen comptar amb un pressupost inicial de 850 milions d'ecus la primera, i de 1850 milions d'euros la segona.

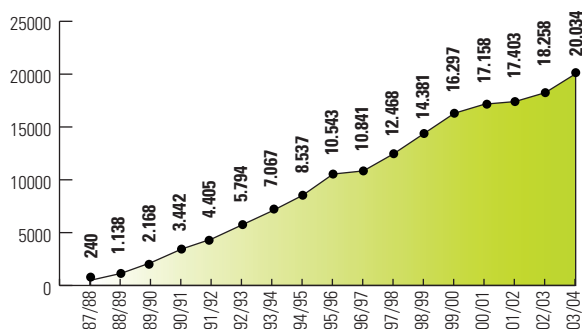
L'evolució en xifres

Des del començament del programa fins avui han passat quasi vint anys que testimonien els avenços d'aquest espai europeu en el qual estem submergits: esborrament de fronteres, moneda única, lliure circulació de treballadors... Si observem l'evolució de la mobilitat a nivell estatal (gràfic 3), el nombre d'alumnes que isqueren per primera volta és insignificant si el comparem amb els que van eixir el curs 2003/04. De fet, segons el darrer informe del MEC sobre mobilitat d'estudiants, *Programa Erasmus 2003/04*, Espanya ocupa el tercer lloc del rànquing en dades absolutes, per darrere de França i d'Alemanya i per davant d'Itàlia o del Regne Unit.

Les universitats valencianes segueixen aquesta tònica (gràfic 4), i si fem una anàlisi comparativa en percentatges dels darrers deu anys que apareixen a l'informe, l'increment de la mobilitat és visiblement superior al del conjunt de l'Estat: un 251% front un 235%. En dades absolutes, per davant les universitats del País Valencià sols estarien les madrilenyes i les catalanes, mentre que les andaluses estarien a la par. Finalment, la Universitat de València seria la tercera en mobilitat d'estudiants d'entre totes les que apareixen a l'informe del Ministeri: per davant sols quedarien la Complutense de Madrid i la Universitat de Granada.

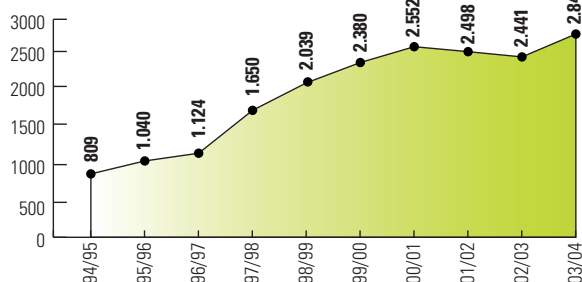
Si capgirem la mirada i observem el nombre total d'estudiants rebuts a l'Estat, les xifres inverteixen la tendència el curs 2001/02. Fins llavors i des del 1996/97, s'enviaven per any un miler d'estudiants més dels que es rebien. Però a partir d'eixa data el nombre d'estudiants que vénen és major, arribant el curs 2003/04 a una diferència de vora 4.000 (gràfic 5). D'entre les destinacions preferides, les quatre més destacades són Madrid, Andalusia, Catalunya i el País Valencià. Pel que fa a les nacionalitats, de les 29 que hi participen –sense comptar-hi l'espanyola– els italians i els francesos són els més nombrosos amb diferència, seguits dels alemanys.

Gràfic 3: MOBILITAT SÒCRATES-ERASMUS. EVOLUCIÓ DEL NOMBRE TOTAL D'ESTUDIANTS ENVIATS DES DE L'ESTAT ESPANYOL*

*Font: Programa Erasmus 2003/04. Ministeri d'Educació i Ciència. Consell de Coordinació Universitària

Gràfic 4: MOBILITAT SÒCRATES-ERASMUS. EVOLUCIÓ DEL NOMBRE D'ESTUDIANTS ENVIATS DES DEL PAÍS VALENCIÀ EN ELS DARRERS 10 ANYS*

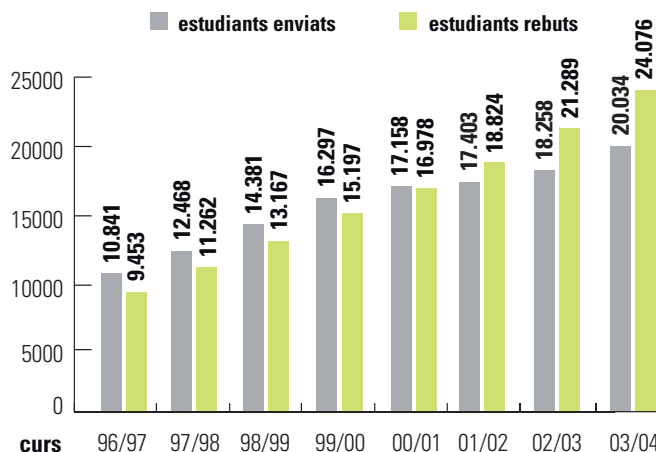
*Font: Programa Erasmus 2003/04. Ministeri d'Educació i Ciència. Consell de Coordinació Universitària.

Quins són els països que participen a l'Erasmus?

Fins el curs 1997/98 hi participaren els països de l'Europa dels 15 més els tres estats membres de l'Associació Europea de Lliure Comerç (AELC): Alemanya, Àustria, Bèlgica, Dinamarca, Espanya, Finlàndia, França, Grècia, Irlanda, Itàlia, Luxemburg, Països Baixos, Portugal, Regne Unit i Suècia d'una banda, i Islàndia, Liechtenstein i Noruega de l'altra. Suïssa sols va formar part de l'Erasmus des del curs 1992/93 fins el curs 1995/96.

A partir del curs 1998/99 s'afegiren els 10 països que l'any 2004 havien de formalitzar la seua entrada en la Unió, més els dos candidats que s'espera que la formalitzen l'any 2007: Eslovàquia, Eslovènia, Estònia, Hongria, Letònia, Lituània, Malta, Polònia, República Txeca i Xipre, més Bulgària i Romania.

Gràfic 5: ESTUDIANTS ERASMUS ENVIATS I REBUTS A L'ESTAT ESPANYOL*

*Font: Programa Erasmus 2003/04. Ministeri d'Educació i Ciència. Consell de Coordinació Universitària.

LA CUINA DELS INTERCANVIS

Per tal que la literatura dels intercanvis funcione, cal tot un teixit administratiu que suporti el programa i la seua gestió. Aquesta part, que sol ser la menys atractiva, és sens dubte la peça capdal de l'engrenatge sense la qual res no funcionaria.

L'estructura acadèmica i de gestió

En un context favorable tant a les iniciatives de mobilitat com al reconeixement acadèmic dels períodes d'estudi gràcies a l'acció de l'ECTS (European Crèdit Transfer System), calia una normativa d'intercanvi pròpia de la Universitat que recolzara els usuaris que hi participen. Així, des de l'any 1997, la Universitat compta amb una normativa d'intercanvi modificada l'any 2002. Entre d'altres aspectes, a la normativa es preveu tant una estructura acadèmica com de gestió.

Inés Fernández, cap de secció del Gabinet de Relacions Internacionals, gestiona des dels seus inicis els programes de mobilitat de la Universitat de València. (Foto: M. Lorenzo)

En l'estructura acadèmica, la figura fonamental és la del coordinador. Així, hi ha professors que actuen com a coordinador de titulació, de centre o d'àrea. El coordinador de titulació s'encarrega d'acordar els intercanvis i de fer d'interlocutor amb la resta d'universitats. Però sobretot, elabora i aplica les taules d'equiparació d'estudis i és el més proper a l'alumne, perquè signa tant els contractes, les actes i els certificats dels estudiants de la seua titulació, com els documents de matrícula i l'acreditació dels estudiants estrangers. Totes aquestes tasques són harmonitzades pel coordinador de centre i, finalment, el coordinador

d'àrea supervisa els programes que involucren titulacions de diverses àrees o aquells en què participe més d'un centre. També hi ha becaris de col·laboració que ajuden als coordinadors en algunes de les seues tasques.

L'estructura de gestió està formada per les oficines d'intercanvi d'estudiants, integrades dins el Gabinet de Relacions Internacionals, i pel personal d'administració i serveis que hi treballa. Des d'ací es tramiten els contractes d'intercanvi i es fa tota la gestió que envolta els programes. Les secretaries dels centres tenen el paper de formalitzar la matrícula i de gestionar els expedients i certificats dels estudiants.

Les condicions del programa

L'objecte del programa és cursar part dels estudis en una universitat de la Unió Europea o dels països de l'Espai Europeu d'Educació, i les places estan destinades a estudiants de la UV que estiguen, almenys, en segon curs i que siguen ciutadans de la Unió. A més a més, l'alumne no pot haver gaudit de l'Erasmus els cursos anteriors ni tampoc ser beneficiari de més d'un programa d'intercanvi el mateix curs acadèmic.

L'estada a les universitats estrangeres oscil·la entre un mínim de 3 a 6 mesos i un màxim d'un curs acadèmic. La selecció es basa en la nota mitjana de l'expedient i en el coneixement de la llengua del país de destinació. Per a mesurar eixe coneixement es fan unes proves de nivell obligatòries amb l'excepció dels següents casos: estudiants de filologia que demanen plaça en el seu domini lingüístic, naturals de països de la mateixa llengua del país de destinació o aquells que es troben en possessió del títol superior de l'Escola Oficial d'Idiomes o de centres reconeguts.

El procediment s'inicia mitjançant una sol·licitud en les dates que cada any s'estableixen per a anar el curs següent. Així, abans d'iniciar l'estada, l'alumne formalitza la matrícula i el contracte d'estudis a la UV, i està exempt de pagar les taxes acadèmiques en la universitat d'acollida, on disposarà de 45 dies per a fer canvis, si escau, en el seu contracte d'estudis.

Gabinet de Relacions Internacionals

És qui gestiona els diferents programes d'intercanvi amb universitats nacionals i estrangeres, així com les diverses convocatòries de cooperació. L'objectiu principal és promoure la participació de la comunitat universitària en els programes de mobilitat i facilitar tant la integració dels estudiants visitants com la tramitació dels intercanvis dels estudiants propis.

Oficines:

Campus de Blasco Ibáñez (oficina central)

Av. Blasco Ibáñez, 13

963 864 731 / 963 864 802

Campus de Burjassot

Biblioteca de Ciències, planta baixa

963 544 413

Campus dels Tarongers:

pròxima obertura

Més informació:

www.uv.es/relint/

relaciones.internacionales@uv.es

El Centre d'Idiomes

El Centre d'Idiomes de la UV es va crear a finals de 1998 amb la intenció d'atendre les necessitats de la comunitat universitària referides a l'aprenentatge de llengües, tot i que el Centre també està obert a persones alienes a la institució que vulguen aprendre un idioma. L'ensenyament està basat en classes presencials que es recolzen amb mitjans multimèdia, aula d'informàtica, internet i diverses activitats formatives i culturals.

L'oferta de llengües és àmplia: alemany, anglès, francès, italià, rus... i castellà per a estrangers. I pel que fa a la programació dels cursos, n'hi ha de generals (d'octubre a juny), d'intensius de primavera (d'abril a juny) i d'intensius d'estiu (juliol, agost i setembre). També es preveu la possibilitat de classes particulars i de cursos personalitzats en funció de necessitats específiques, així com la preparació de diverses proves de llengua. Entre elles cal destacar el DELE (Diploma d'Espanyol com a Llengua Estrangera), prou demandat pels alumnes d'intercanvi que ens visiten. Els horaris són diversos i els preus dels cursos varien en funció de la durada.

Més informació:

www.uv.es/~idiomas • centreidiomes@uv.es

963 394 630

Fco. Javier Satorre, professor del departament de Filologia Espanyola, és actualment el coordinador de programes d'intercanvi de l'àrea d'Humanitats-Educació. (Foto: M. Lorenzo)

El fenomen de la mobilitat

Entre el curs 1994/95 i el 2004/05, el nombre total d'estudiants enviats i rebuts per la UV en programes d'intercanvi s'ha triplicat i potser siga, com diu Juan José Borràs, coordinador de programes d'intercanvi de l'àrea de Bàsiques, perquè "la cultura Erasmus s'ha instal·lat progressivament en el món universitari i ara qualsevol estudiant sap que hi ha un programa que li permet anar a l'estranger". D'altra banda, els quatre coordinadors d'àrea, Rosa Marín (Salut), Àngel Ortí (Socials), Javier Satorre (Humanitats-Educació) i el mateix Juan José Borràs, coincideixen a destacar l'esforç de la institució per potenciar i difondre els intercanvis, així com la figura del coordinador de titulació, que esdevé la peça clau a nivell acadèmic.

Vora el 80% dels estudiants que ixen són de llicenciatures o d'enginyeries superiors i ho fan al segon cicle d'estudis. I tot i que la creença general suggereix que anar d'Erasmus és sinònim d'anar de festa, els coordinadors d'àrea desmitifiquen aquesta visió i insisteixen en què l'experiència quasi sempre demostra el seu aprofitament, a banda de l'enriquiment personal. I així ho fan saber als pares que decideixen acostar-se als despatxos amb dubtes i preocupacions més que comprensibles.

Una destinació atractiva

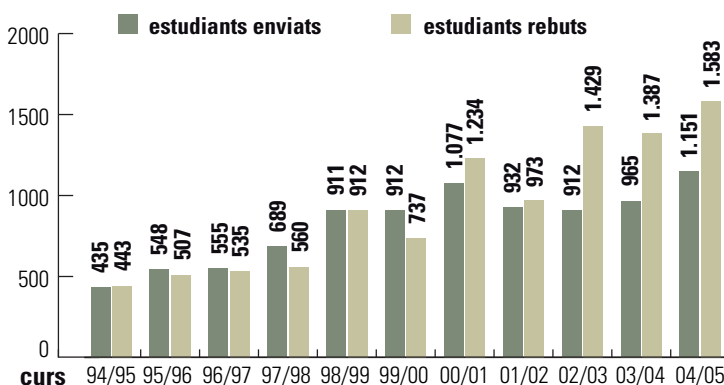
Des del curs 2001/02 la tendència d'estudiants enviats i rebuts per la UV s'ha invertit, tal com ja hem vist a nivell estatal. Des d'eixa data vénen més estudiants que no s'envien. Paral·lelament, durant els cursos 2001/02 i 2002/03 es va produir una parada en el creixement de l'enviament d'estudiants, per a recuperar de seguida la seua tònica ascendent (gràfic 6). Així, la UV ha esdevingut una de les preferides per als alumnes forans en els darrers cursos. L'any de l'informe del MEC, *Programa Erasmus 2003/04*, èrem els tercers de tot l'Estat, darrere de la Complutense de Madrid i de la Universitat de Granada, i seguits de la Politècnica de València. Per nacionalitats, italians i alemanys són els que més vénen, seguits dels francesos. I és que a més de la variada oferta acadèmica, la ciutat de València compta amb tot un seguit d'atractius culturals i d'oci, un agradable clima mediterrani i una platja devora. Al mateix temps, el nostre contingent major d'estudiants se'n va preferentment a Itàlia, i després es reparteix entre França, Alemanya i Regne Unit. Tanmateix, en els darrers cursos s'ha observat un augment de les preferències per països com ara Hongria, Polònia o República Txeca. I per a compensar el handicap del desconeixement de les llengües no majoritàries, els estudiants Erasmus tenen accés gratuït als EILC (Erasmus Intensive Language Courses), que es fan a les universitats d'acollida en 23 dels 30 països que intervenen en el programa.

Més informació: Reculls de dades estadístiques de la UV.
www.uv.es/webuv/informacio/dades_estadistiques.htm

LA UV: UNA APOSTA PER LA MOBILITAT

D'ençà que el 1979 la Universitat de València signara el seu primer conveni amb la Johannes Gutenberg-Universität Mainz ha plogut molt, i l'evolució ascendent de la mobilitat de l'estudiantat, que s'ha triplicat en la última dècada, confirma el compromís que manté la institució.

Gràfic 6: EVOLUCIÓ DELS ESTUDIANTS EN PROGRAMES D'INTERCANVI DE LA UV*

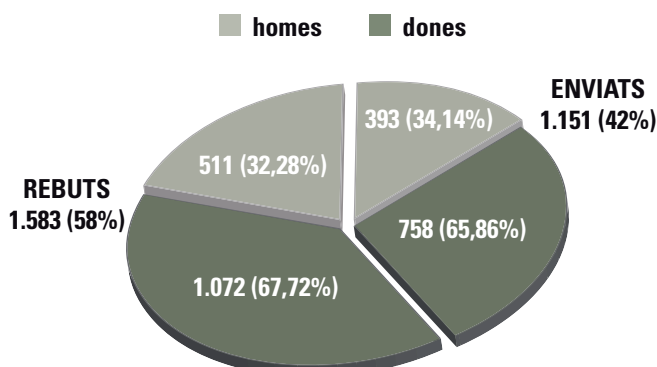

*Font: Recull de dades estadístiques 04/05 de la UV. A més dels estudiants d'Erasmus s'inclouen els de la resta de programes d'intercanvi internacionals de la UV.

La feminització dels intercanvis

Si ens fixem en el sexe dels estudiants d'intercanvi, i tenint en compte que la feminització de l'estudiantat universitari és un fet, el nombre de dones supera amb escreix el d'homes, tant a nivell estatal com a la UV. Els nostres reculls de dades estadístiques arrepleguen, des de fa tres cursos, aquesta realitat i la progressió va en augment. De fet, el curs 2004/05 les dones han duplicat el nombre d'homes, tant en estudiants rebuts com en enviats.

Gràfic 7: ESTUDIANTS ENVIATS I REBUTS EN PROGRAMES D'INTERCANVI PER SEXE A LA UV. CURS 2004/05.

*Font: Recull de dades estadístiques 04/05 de la UV. A més dels estudiants d'Erasmus s'inclouen els de la resta de programes d'intercanvi internacionals de la UV.

BALANÇ I EXPECTATIVES

Fer qualsevol tipus d'intercanvi, i més encara si és a l'estranger, ajuda a créixer personalment i esdevé un valuós complement per a la formació de qualsevol estudiant. I en aquesta direcció cal continuar treballant per millorar les condicions de la mobilitat i facilitar-la més encara.

Un camí obert a les millores

Amb la mobilitat consolidada, caldria plantejar-se què fer per anar una mica més enllà. Segons el delegat del rector per a Relacions Internacionals, Vicent Andreu, "l'objectiu per als propers anys és augmentar la quantitat d'estudiants enviats fins arribar a un balanç més compensat dels que vénen i dels que se'n van". Si preguntem als professors implicats en intercanvis, estan d'acord en què la política universitària ha treballat de valent per afavorir la mobilitat. Tanmateix, com diu Rosa Marín, coordinadora de Salut, "caldrà augmentar, no sols el nombre de beques, sinó la quantitat econòmica que l'alumne rep dels diferents fons. I d'altra banda s'ha de continuar treballant perquè tot el professorat prenga consciència de la vàlua de la mobilitat i s'hi implique cada vegada més". Les ajudes Erasmus que vénen dels fons europeus i dels fons nacionals es varen concebre per a pal·liar la diferència de nivell de vida entre el país d'origen i el de destinació, i no com una beca que sufragara les despeses totals de l'estada. Però potser amb això no n'hi haja suficient i la qüestió econòmica acabe esdevenint un handicap.

Un altre tema és el de la flexibilitat a l'hora de reconèixer les assignatures cursades fora. Novament, tots els coordinadors d'àrea, que ho solen ser també de titulació, coincideixen en què es tracta d'una qüestió de sentit comú: si es vol afavorir el moviment d'estudiants, la rigidesa no és una bona aliada. El que importa no és la coincidència exacta del contingut de les matèries cursades, sinó el conjunt de l'experiència acadèmica, i cal ser flexible perquè l'alumne no perda cap dels crèdits cursats a l'estranger.

El suport econòmic del programa

Per al programa Erasmus no hi ha una única beca forta, com la Sèneca per al SICUE, sinó petites ajudes que provenen de fons diferents.

Ajudes que es reben sense haver de sol·licitar-les*:

1. Fons de la Unió Europea: 85,83 € mensuals (per a tothom).
2. Fons propis de la Universitat: 41,5 € mensuals (per a tothom).
3. Fons nacionals: 32,7 € mensuals (per a tothom). És lliure a la fi de l'estada.
4. Fons de la Generalitat Valenciana: entre 78 € i 90 € mensuals en funció de la destinació: el curs passat els varen rebre 210 estudiants per ordre d'expedient acadèmic.

Així, entre aquestes quatre ajudes, hom pot rebre entre 160 € i 250 € mensuals (llevat dels alumnes amb discapacitat superior al 33%, que compten amb ajudes especials).

Ajudes que ha de sol·licitar l'estudiant:

5. Bancaixa-Erasmus 2006 per a estudiants de la UV de primer i de segon cicle: 360 € per a estades de 3 i 4 mesos, 540 € per a estades de 5 i 6 mesos i 900 € per a estades de 8 a 10 mesos. Total de beques: 670. La selecció es fa en funció de l'expedient acadèmic i de les àrees de coneixement.
6. Totes aquestes ajudes són compatibles amb qualsevol altra, pública o privada i, per tant, amb les ajudes del MEC, inclosa l'ajuda de residència per viure fora del domicili familiar durant el curs. L'atorgament d'aquestes ajudes es fa en funció de l'aprofitament acadèmic i de les dades econòmiques de la unitat familiar.
7. El MEC, en col·laboració amb diverses entitats financeres, concedeix crèdits a baix interès per a estudiants.

* Les quantitats referides en les ajudes dels punts 1,2,3 i 4 fan referència a la convocatòria de 2005 (estudiants que estan fent l'intercanvi aquest curs). Encara no es tenen dades concretes de les ajudes d'enguany per al curs vinent.

Rosa Marín i Juan José Borrás, coordinadors de programes d'intercanvi de les àrees de Salut i de Bàsiques, respectivament. (Foto: M. Lorenzo)

Basic Catalan for foreign students

El curs 2004/05, el Servei de Política Lingüística de la UV oferí per primera volta cursos de català per a estudiants d'intercanvi. L'oferta respon, d'una banda, a la demanda dels mateixos estudiants i d'alguns dels coordinadors, i de l'altra, a l'interès per difondre la realitat sociolingüística valenciana a nivell internacional. La rebuda per part dels alumnes fou molt positiva: 51 matriculats el curs 2004/05 i 46 enguany.

Els cursets són gratuïts i tenen una durada quadrimestral. Pel que fa als continguts, no són només lingüístics, sinó també literaris, històrics o, fins i tot, gastronòmics, i inclouen activitats complementàries: visita a l'Edifici històric de la Nau, recorregut pel centre històric de València, sessió a l'Aula Universia sobre recursos electrònics per aprendre català, o assistència a alguna de les pel·lícules del cicle Cinema en València.

La intenció és que els alumnes puguin arribar a defensar-se en situacions quotidianes i que coneguen altres aspectes culturals i socials.

Oferta:

1r quadrimestre (matrícula a setembre-octubre):

- Català bàsic I per a estudiants estrangers

2n quadrimestre (matrícula a febrer):

- Català bàsic I per a estudiants estrangers

- Català bàsic II per a estudiants estrangers

Els estudiants que vénen de fora del País Valencià i no són catalanoparlants poden fer ús dels cursos de valencià gratuïts per a la comunitat universitària (nivells: oral, elemental, mitjà o superior), així com dels Centres d'Autoaprenentatge dels tres campus de la Universitat.

Més informació:

www.uv.es/spl • spl@uv.es

963 937 160

Vicent Andreu ha estat nomenat delegat del rector per a Relacions Internacionals de la Universitat de València. (Foto: M. Lorenzo)

04 PROGRAMES D'INTERCANVI PROPIS DE LA UV

MÉS ENLLÀ D'EUROPA

Fora del programa Erasmus, els intercanvis propis que té la Universitat de València van més enllà i es diversifiquen gràcies als nombrosos convenis signats amb centres d'educació superior d'arreu del món. S'amplia així el ventall de possibilitats a l'abast dels estudiants.

D'altra banda, pel que fa a l'idioma estranger, cal fer unes proves de nivell sempre que no es tracte dels mateixos casos enumerats al programa Erasmus.

El reconeixement dels estudis realitzats fora mitjançant aquests intercanvis queda garantit segons la Normativa d'Intercanvi d'Estudiants de la Universitat de València.

Johannes Gutenberg-Universität Mainz

Després de l'arribada de la democràcia a Espanya, el conveni amb la Johannes Gutenberg-Universität Mainz fou el primer dels signats per la Universitat de València, l'any 1979. Així començava una llarga i estreta trajectòria de cooperació amb el corresponent intercanvi d'investigadors, docents i estudiants. D'aleshores ençà les relacions entre totes dues universitats no han fet més que consolidar-se i és per això que, a més de les places Erasmus que s'ofereixen a Magúncia, es mantenen quatre convocatòries especials.

Aquestes quatre convocatòries es diferencien segons el seu objecte i els requisits dels sol·licitants. De les quatre, dues són per a realitzar treballs d'investigació en departaments, una altra per a realitzar un curs avançat de llengua alemanya, i la darrera per a fer pràctiques hospitalàries. Les condicions econòmiques varien segons el cas.

Una llarga llista de convenis

A poc a poc, els intercanvis anaren ampliant-se amb d'altres universitats i s'intensificaren de manera significativa des del 1986, quan Espanya s'incorporà a l'antiga CEE, i al llarg de tota la dècada dels 90. En paraules de Vicent Andreu, delegat del rector per a Relacions Internacionals, "la Universitat de València ha estat i és una de les universitats pioneres en mobilitat estudiantil. A Europa, Llatinoamèrica, Estats Units i Canadà, s'han afegit països d'Àsia com Japó i Xina, i es continuen buscant nous horitzons, com ara el Marroc, Austràlia o la Índia".

Els intercanvis internacionals propis de la Universitat de València es poden classificar per tipologia –segons es tracte de convocatòries generals o de convocatòries especials– i per país de destinació. Si es vol consultar la guia completa que inclou les universitats participants de cada país, es pot fer electrònicament a la web del Gabinet de Relacions Internacionals.

Convocatòries generals

Aquestes convocatòries es destinen a la realització de part dels estudis de primer i de segon cicle –excepció feta de les pràctiques– a universitats americanes, asiàtiques i d'Oceania. A aquests tipus d'ajuda es pot accedir una única vegada i la universitat d'elecció ha d'impartir la mateixa titulació o estudis semblants als de l'interessat.

Pel que fa a les condicions econòmiques, els estudiants estaran exempts del pagament de taxes acadèmiques a la universitat de destinació i la Universitat de València finançarà una ajuda per a despeses de viatge de 1.600 € per a Àsia i Austràlia i de 1.200 € per a la resta.

Destinacions: Austràlia, Argentina, Brasil, Canadà, Colòmbia, Equador, Estats Units, Japó, Mèxic, Xile i Xina.

Accés a la Johannes Gutenberg-Universität Mainz, destinació pionera dels intercanvis internacionals de la Universitat de València. (Foto: Thomas Hartmann)

Convocatòries especials

Aquestes convocatòries atenen casuístiques més particulars, segons els requisits de titulació, i es destinen no sols a la realització d'estudis de primer i de segon cicle, sinó també, en alguns casos, de tercer cicle. És per això que en la major part d'elles, la concessió queda supeditada a l'acceptació de la universitat d'acollida.

De la mateixa manera, el suport econòmic que reben també queda més diversificat i poden incloure allotjament, manutenció i/o despeses de viatge que oscil·len entre els 600 € per a Marroc, els 1.200 € per a Estats Units o Canadà i els 1.600 € per a Japó.

Destinacions: Argentina, Brasil, Canadà, Colòmbia, Costa Rica, Equador, Estats Units, Japó, Marroc, Mèxic, Panamà, República Dominicana, Uruguai i Xile.

Més informació: www.uv.es/relint

05 DOBLES TITULACIONS A L'ESTRANGER

UN DOBLE RECONeixEMENT

Les quatre titulacions que tot seguit presentem, GEE, GEDE, IB&M i Química-ECPM, han sabut aprofitar la filosofia del programa Erasmus i anar molt més enllà per tal d'oferir als estudiants un plus a canvi de l'esforç de cursar part de la carrera a l'estranger: el títol de la UV i el títol de la universitat de destinació.

GEE I GEDE: ELS GRADUATS EUROPEUS

Fou el curs 1988/89 quan la Facultat d'Economia en començà les negociacions amb d'altres universitats europees. Anglaterra i França ja tenien un programa de doble titulació dins el context Erasmus i varen venir a la Universitat de València a la recerca d'un tercer soci.

Una llarga trajectòria

Com ens explica Àngel Ortí, catedràtic d'Anàlisi Econòmica i coordinador dels programes de doble titulació GEE i GEDE, "quan varen venir a buscar-nos, ens va semblar una iniciativa molt interessant i hi vàrem acceptar". No va ser, però, fins el curs 1991/92 quan els estudiants començaren a moure's. El benefici que obtenen a canvi de cursar dos anys de la seua carrera a l'estranger és la doble titulació: llicenciatura en Economia o Administració i Direcció d'Empreses i, a més, el títol de la universitat de destinació. Per als alumnes forans que hi participen també hi ha doble titulació: la de la seua universitat i el GEE (Graduat Europeu en Economia) o GEDE (Graduat Europeu en Direcció d'Empreses). En aquest cas, tanmateix, es tracta de títols propis de la UV.

Ara per ara, hi ha socis francesos, alemanys i canadencs, i l'interès de les universitats americanes per participar-hi va en augment. Tant és així que, en el cas de GEDE, el projecte està ampliant-se a l'altra banda de l'Atlàntic amb centres estatunidencs, formant un consorci que es coneix com a TABSA (The Transatlantic Business School Alliance).

Com i quan accedir a les dobles titulacions

Una volta admesos en primer curs d'Economia o d'ADE, els interessats demanen participar en la doble titulació. Tot i que el nombre d'estudiants que ho demanen és raonable, els criteris acadèmics són estrictes: per poder anar-se'n en tercer, han de tenir l'equivalent als dos primers cursos aprovats i el nivell d'idioma necessari. Aquest requisit es tradueix, segons Àngel Ortí, en dues virtuts: "bon nivell i bona projecció portes enfora dels nostres estudiants". Pel que fa a l'idioma, com que la tria es fa a primer, tenen dos anys per adquirir les nocions bàsiques d'alemany o de francès i aprofundir en anglès, bé en el Centre d'Idiomes de la Universitat, bé en uns altres.

En el cas d'ADE demanen la doble titulació entre 60 i 70 estudiants cada any, però d'aquells que la sol·liciten, tan sols la meitat aconseguixen els requisits acadèmics. Talment passa en Economia, on la demanen al voltant de 20 alumnes per any i se'n van uns 10. En total, des que va començar aquest programa, són ja més de 300 els alumnes que s'han llicenciat amb aquest sistema.

Aprendre en moviment

Com que les dobles titulacions varen nàixer dins l'Erasmus, el primer any que els estudiants se'n van rebre les mateixes ajudes, mentre que el segon any és la Universitat qui se'n fa càrrec. Pel que fa a la qüestió acadèmica, es recomana quines assignatures fer aquí i quines fer fora i, segons Àngel Ortí, "entre l'Erasmus i les dobles titulacions, qui no se'n va és perquè no vol. Aquí fem com els sastres: confeccionem els intercanvis a mida per a cadascun dels interessats". De fet, aquests estudiants requereixen d'un seguiment i d'una dedicació especials.

Com a impulsor de les relacions internacionals, aquest catedràtic d'Anàlisi Econòmica pensa que "tot són avantatges i cal aprofitar les oportunitats que ofereix el sistema universitari actual, oportunitats que d'altres generacions anteriors no vàrem tenir".

Manuela Pardo i Àngel Ortí, professors de la Facultat d'Economia, coordinen l'IB&M i el GEE i GEDE, respectivament. (Foto: M. Lorenzo)

Sense adonar-se'n, aquests estudiants coneixen dos sistemes educatius diferents, acaben per dominar de dues a tres llengües —la materna, l'anglès, i el francès o l'alemany— i a banda fan pràctiques en empresa a l'estranger. En el terreny personal esdevenen més autònoms i obren la ment a noves perspectives. Això sí, alguns dels que se'n van potser no tornen, i alguns dels que vénen potser no se'n aniran.

GEE (Graduat Europeu en Economia)*

Centre: Facultat d'Economia

Titulació: llicenciatura en Economia + titulació que ofereix la universitat de destinació

Estructura:

1r i 2n curs: Universitat de València

3r i 4t curs: Universitat de Nantes (inclòs un semestre de pràctiques)

5è: Universitat de València

* Els estudiants de la Universitat de Nantes que fan l'intercanvi a la inversa reben el títol propi de la UV de GEE.

GEDE (Graduat Europeu en Direcció d'Empreses)*

Centre: Facultat d'Economia

Titulació: llicenciatura en Administració i Direcció d'Empreses (ADE) + titulació que ofereix la universitat de destinació

Estructura:

1r i 2n curs: Universitat de València (inclou un semestre de pràctiques)

3r i 4t curs: Euromed Marseille, Hochschule Bremen o Universitat du Québec a Hull (inclou un segon semestre de pràctiques)

5è curs: Universitat de València

* Els estudiants de les universitats estrangeres que participen en el conveni reben el títol propi de la UV de GEDE. A les abans esmentades cal sumar les que participen en el projecte TABSA: University of North Carolina i East Tennessee State University.

Els estudiants que participen en les dobles titulacions reben assessorament en les oficines d'intercanvi. (Foto: M. Lorenzo)

Com funciona i qui pot fer l'IB&M

L'IB&M (International Business and Management) és un certificat europeu que s'ofereix als estudiants que participen en aquest programa i que s'afegeix a la titulació oficial del centre d'origen, que en el cas de la Universitat de València és la diplomatura en Ciències Empresarials. L'alumne cursa els dos primers anys a la UV i el tercer curs a una de les universitats estrangeres que hi participen, formant-se principalment en màrqueting internacional, finances i control, i gestió empresarial.

El procediment per a sol·licitar plaça és el mateix que hom utilitza quan vol anar d'Erasmus. Tan sols ha de fer constar a la instància la seua voluntat de fer l'IB&M. Pel que fa als requisits, cal haver superat els dos primers cursos de la diplomatura, tot i que es permeten un màxim de dues assignatures pendents. Això sí, per a obtenir el títol d'IB&M, hauran de superar en la universitat estrangera almenys el 75% del curs (al voltant d'uns 45 crèdits). Una volta superats tots els crèdits necessaris, i amb el títol de diplomad en Ciències Empresarials

expedit per la UV, l'alumne rebrà el títol d'IB&M que expedeix la universitat d'acollida.

El handicap de l'idioma

Segons Manuela Pardo, coordinadora d'aquest programa, "és important tenir un bon nivell de l'idioma del país de destinació o d'anglès, en el cas de les universitats que ofereixen la docència en aquesta llengua. D'aquesta manera s'assegura un major aprofitament de l'estada". D'altra banda, no es pot obviar la preferència de la major part dels alumnes per anar a universitats de parla anglesa. Però si hom ho pensa amb antelació i adquireix coneixements d'altres llengües, el handicap de l'idioma desapareix i països com ara Alemanya o França poden esdevenir una bona alternativa.

En general, els que han fet l'intercanvi troben que l'experiència és enriquidora tant a nivell personal com professional i, com diu Manuela Pardo, "els estudiants tornen molt contents i, fins i tot, una mica sorpresos, perquè l'orientació de moltes de les escoles professionals on els enviem és eminentment pràctica i fan molts treballs de camp".

IB&M: UNA EXIGÈNCIA EMPRESARIAL

L'origen d'aquest programa fou atendre la demanda formulada per un grup de gerents i d'experts en direcció d'empreses que, en respondre un qüestionari, coincidiren en la necessitat de formar professionals amb coneixements en diversos idiomes i amb experiència de treball o d'estudi a l'estranger.

En total, des del curs 1997/98, quan començà el programa, han participat en el mateix un centenar d'estudiants, entre els de la UV que han eixit i els estrangers que han vingut de la resta d'universitats participants.

IB&M (International Business and Management)*

Centre: Facultat d'Economia

Titulació: diplomatura en Ciències Empresarials + IB&M expedit per la universitat de destinació

Estructura:

1r i 2n curs: Universitat de València

3r curs: Fachhochschule Wilhelmshaven o Westsächsische Hochschule Zwickau (Alemanya), Université Claude Bernard Lyon (França), Oslo University College (Noruega), Noordelijke Hogeschool Leeuwarden (Holanda) o Kymenlaakso Polytechnic (Finlàndia).

* Els estudiants de les universitats estrangeres que participen reben el seu títol a més de l'IB&M expedit per la UV.

L'ECPM: UN SOCI IMMILLORABLE

El conveni que la Facultat de Química manté amb l'ECPM de Strasbourg es fonamenta en l'excel·lència d'aquest centre francès, que està considerat com un dels més prestigiosos en el seu camp a nivell mundial.

L'ECPM, l'escola de polímers i materials

La Facultat de Química manté, des del curs 1992/93, un acord amb l'ECPM (École Européenne de Chimie, Polymères et Matériaux de Strasbourg), una de les principals escoles d'enginyers químics, on moltes empreses del sector químic i farmacèutic acudeixen a la recerca de titulats. El conveni permet obtenir la doble titulació de llicenciatura en Química per la UV i d'enginyeria (que consta de tres cursos acadèmics) per l'ECPM.

Però la limitació de places és important i sols poden anar a Estrasburg dos estudiants per curs. No es d'estranyar doncs —tal com explica Juan José Borràs, qui juntament amb Vicent Sòria coordina aquest programa— "que el requisit fonamental consistisca en tenir un bon expedient acadèmic". A més a més, caldrà un bon coneixement de francès i/o d'anglès (la docència és majoritàriament en francès, tot i que també és rellevant l'aprenentatge d'anglès i d'alemany).

La química de l'intercanvi

Per poder participar, els alumnes hauran de tenir finalitzat el primer cicle de la llicenciatura en Química de la UV i presentar una sol·licitud als coordinadors del programa. Feta la selecció, passaran dos anys en l'Escola d'Es-

trasburg. En acabar, si han superat totes les assignatures, obtenen ambdues titulacions. Com que el pla d'estudis de l'ECPM està distribuït de manera diferent, els alumnes que hi van s'incorporen realment al segon curs dels tres que ofereix l'Escola. Però gràcies al conveni signat, els dos anys que cursen fora equivalen al segon cicle de la llicenciatura en Química.

Pel que fa als ajuts econòmics, són els mateixos que els del programa Erasmus, incloses les Beques Erasmus-Bancaixa o la beca d'estudis del MEC per a alumnes que resideixen fora de la seua comunitat autònoma.

Doble titulació llicenciatura i enginyeria en Química

Centre: Facultat de Química

Titulació: llicenciatura en Química + enginyeria (3 cursos) en Química per l'ECPM

Estructura:

1r, 2n i 3r curs: Universitat de València

4t i 5è curs: École Européenne de Chimie, Polymères et Matériaux de Strasbourg
www-ecpm.u-strasbg.fr

06 MÀSTERS OFICIALS INTERNACIONALS

13

NOUS HORIZONS DE POSTGRAU

Dins el marc de l'Espai Europeu d'Educació Superior, i tenint en compte els esforços institucionals perquè la mobilitat esdevinga un fet quotidià, era previsible l'augment de la cooperació entre centres universitaris dins i fora de les nostres fronteres.

El Consell de la Generalitat ha aprovat recentment 37 màsters oficials a la Universitat de València. D'entre ells, n'hi ha 18 amb caràcter interuniversitari i 3, que tot seguit presentem, amb la marca de internacionals.

L'Erasmus Mundus, un segell de qualitat

L'Erasmus Mundus és un programa de finançament per a la cooperació i mobilitat en educació superior promogut per la Unió Europea i que gaudeix d'una projecció mundial. Les convocatòries de selecció començaren l'any 2004 i ha sigut enguany quan la Universitat de València ha obtingut el primer Erasmus Mundus per al Màster en Psicologia del Treball, de les Organitzacions i dels Recursos Humans / Master on Work, Organizational and Personnel Psychology (WOP-P) que, a més a més, també és el primer Erasmus Mundus de Psicologia de tota Europa.

El màster, que s'iniciarà el proper curs 2006/07, serà impartit per cinc universitats: la Universitat de València, que actua com a coordinadora, la Universitat de Barcelona, la Universidade de Coimbra, la Università di Bologna i la Université René Descartes Paris 5. En tot cas, requerirà formació presencial en almenys dues de les universitats que formen el consorci: la principal (aquella en la qual l'alumne s'ha matriculat) i qualsevol altra de les que hi participen. D'altra banda, dels 120 crèdits totals caldrà superar almenys 60 en la universitat d'origen i 40 en la d'acollida, quedant la resta a lliure disposició. En finalitzar, l'alumne obté dos títols: un lliurat per la universitat d'origen i l'altre per la universitat d'acollida.

Més informació:

Facultat de Psicologia.
Coordinació: José María Peiró
www.uv.es/erasmuswop • erasmuswop@uv.es

L'IMBA: el resultat d'anys de cooperació

Com a conseqüència de la cooperació entre les universitats que participen en la doble titulació d'Administració i Direcció d'Empreses, la Universitat de València, l'Euromed Marseille i la Hochschule Bremen, s'ha creat la xarxa IBSA (International Business School Alliance), de la qual també formen part la University of Westminster i l'Institute of Business Studies de Moscou. Aquesta xarxa ofereix un màster conjunt de doble titulació: Màster en Gestió Internacional de Negocis / International Master in Business Administration (IMBA), que s'impartirà el curs vinent tot i que ja existia com a programa propi.

La docència, tota en anglès, s'organitza en tres quadrimestres que, necessàriament, es cursaran en dues universitats diferents. El primer quadrimestre és troncal i comú en tots els centres; el segon és d'especialització i requereix el canvi d'universitat, i al tercer es realitza un projecte final en la universitat on s'haja fet l'especialització —en el cas de la UV, l'especialització versa sobre Màrqueting internacional. En acabar, l'alumne obté una doble titulació: la que li atorga la universitat on ha superat els mòduls troncal i la que li lliura la universitat on ha fet l'especialització i ha presentat el projecte final o màster tesis.

Més informació:

Facultat d'Economia
Coordinació: Marcelo Royo Vela
www.ibsa-master.com • marcelo.royo@uv.es

Els programes internacionals faciliten l'intercanvi cultural, acadèmic i científic. (Foto: M. Lorenzo)

El MIM: intervenir en una realitat complexa

El MIM, Màster Internacional en Migracions / International Master in Migration Studies, té com a objectiu formar professionals amb una visió integral dels processos migratoris d'arreu del món. Les universitats que hi intervenen, sota la coordinació de la Universitat de València, són: Canterbury Christ Church University, Université Catholique de Lille, Haute École Spécialisée de Suisse Occidentale i Universidad Surcolombiana i començarà a impartir-se el curs 2006/07.

L'estructura del màster la conformen cinc mòduls, inclòs un pràcticum final. Els mòduls I, II i III, que sumen un total de 60 crèdits, es cursen el primer any al centre d'origen. Per al segon curs resten els mòduls IV i V, de 30 crèdits cadascun. El mòdul IV consisteix en una estada de tres mesos a l'estranger en qualsevol de les universitats participants, i el mòdul V en la superació dels darrers crèdits teòrics més el pràcticum, que es realitza a la universitat d'origen. Els dos títols que s'obtenen els lliuren, respectivament, la universitat d'origen i la universitat on l'alumne ha fet l'estada de tres mesos.

Més informació:

Facultat de Psicologia
Coordinadora: Edelia Villarroya
edelia.villarroya@uv.es

El proper en la llista

Finalment hi ha un quart màster que figura com a interuniversitari a la llista de màsters oficials aprovats pel Consell de la Generalitat, però que encara no gaudeix de caràcter internacional, tot i que està sol·licitat i compta amb el vistiplau de la Comissió Provisional de Postgrau de la UV: el Màster en Química Teòrica i Modelització Computacional / Master in Theoretical Chemistry and Computational Modelling. Organitzat des de l'Institut de Ciència Molecular (ICMol) de la UV i coordinat pels professors José Sánchez i Manuela Merchán, s'espera que entre en funcionament el curs 2007/08 sota el nou format, tot i que ja porta uns anys funcionant com a programa de doctorat.

Més informació:

Institut de Ciència Molecular (ICMol)
Coordinació: José Sánchez i Manuela Merchán
www.uv.es/~icmol/doctorateprograms.html
jose.sanchez@uv.es • manuela.merchan@uv.es

07 ENTREVISTA

“Estem més que decidits a estimular l'eixida dels nostres estudiants a la resta d'universitats europees”

MANUEL COSTA TALENS

Manuel Costa Talens (Carcaixent, 1938) és l'actual vicerector de Relacions Internacionals i Cooperació de la Universitat de València, càrrec que ocupa en el nou equip rectoral sorgit de les eleccions del passat mes de març. Entre les seues responsabilitats està la de promoure i consolidar les possibilitats de mobilitat dels universitaris.

Vosté és ara vicerector de Relacions Internacionals i Cooperació. En aquesta nova etapa que escomet la Universitat de València, quines tasques considera prioritàries en el seu vicerectorat?

Fomentar les relacions internacionals, des del punt de vista del grau i del postgrau. Així mateix, potenciar, com s'ha fet fins ara, la relació entre grups d'investigació i universitats de prestigi d'arreu del món. Això implica potenciar la investigació i l'enriquiment amb l'intercanvi de coneixements. Normalment, d'aquestes relacions solen eixir unes altres que deriven cap a la formació: tercer cicle, intercanvi de professorat... També cal tenir en compte que aquestes relacions internacionals duen un major coneixement i apropament entre cultures i mentalitats diferents.

La Universitat de València aposta fort per la internacionalització. Un dels aspectes on es palesa aquesta internacionalització és en la potència del programa Erasmus, i molt especialment en el nombre d'estudiants d'altres països europeus que vénen a la nostra universitat. Com valora aquest fenomen?

Hem de pensar que la Universitat de València és una de les més sol·licitades per als estudis Sòcrates-Erasmus. El nostre desig és que aquesta gran demanda que la nostra universitat té a tota Europa ho siga no només pel clima i per la llum de la nostra terra, sinó també per allò que ofereix la mateixa universitat, és a dir, qualitat en l'ensenyament i un esforç per part nostra perquè els estudiants que ens visiten compreguen la nostra cultura i la nostra manera de ser. Pel que fa al programa Erasmus, estem més que decidits a estimular l'eixida dels nostres estudiants a la resta d'universitats europees, ja que en aquest sentit n'hi ha un cert desequilibri i hem de posar els mitjans per tal de corregir-lo. Entenem que, als estudis de grau, una de les experiències més interessants i enriquidores és cursar un any acadèmic a una universitat estrangera.

Sol afirmar-se que realitzar una estada Erasmus a Europa és una cosa que només poden permetre's els fill de famílies acomodades...

És certa, en part, aquesta afirmació. Els ajuts de la Unió Europea per al programa Sòcrates-Erasmus són molt magres, i això fa que les universitats hàgem de complementar-les, bé amb fons propis o bé recorrent a entitats financeres amb programes especials, com és el cas de Bancaixa. Les mateixes mancances econòmiques es donen a la mobilitat del professorat, i la nostra universitat està fent esforços econòmics per tal de facilitar-la. El programa Sòcrates-Erasmus forma part de les nostres prioritats en relacions internacionals, més encara si pensem que formem part d'Europa i que anem cap a un espai únic europeu d'educació.

Quan parlem de mobilitat estudiantil sempre pensem en les universitats europees. Existeixen també intercanvis amb universitats llatino-americanes o africanes, per exemple? Què en pensa, d'això?

De moment, l'intercanvi d'estudiants de grau sols es preveu amb universitats europees, ja que els acords que s'estableixen contractualment per al reconeixement de crèdits se signen amb elles. Un repte que té Europa, ara per ara, i molt especialment Espanya, és subscriure programes semblants a l'Erasmus europeu amb Llatinoamèrica. Precisament, de l'espai únic d'educació llatinoamericana s'està parlant des de fa un temps i, fins i tot, ha sigut un tema d'agenda a la cimera de caps d'estat i de govern llatinoamericans de Salamanca de l'any passat. Hi ha alguns països com Mèxic que ja han subscrit amb les universitats espanyoles un conveni per estudiar la possibilitat de programes d'intercanvi d'estudiants. Àfrica, sobretot l'Àfrica Mediterrània, és probablement una de les assignatures pendents en aquest sentit.

La Universitat de València organitza el proper Certamen Europeu de Joves Investigadors. Quina importància té aquest esdeveniment per a la Universitat? I per a les relacions entre la Universitat i l'ensenyament secundari?

Haver aconseguit que a 2007 València siga la seu del Certamen Europeu de Joves Investigadors després de Moscou i d'Estocolm —edicions de 2005 i 2006— ha sigut un èxit. I aquest èxit s'ha d'atribuir a la Universitat, que ho va sol·licitar i va treballar-ne dur a Brussel·les. Aquest fet ens situarà, a la Universitat i a la ciutat, en el cim, pel que fa als esdeveniments culturals de 2007. Per tant, és òbvia la importància que té per a tots nosaltres. Cal tenir en compte que els estudiants que hi concurren són de secundària i el Certamen, en la meua opinió, ha de ser un estímul per aquests estudiants i pot esdevenir un aparador perquè vegem, coneguem i es relacionen amb estudiants d'altres països, ja que no és una cita sols europea, sinó que és mundial. Per això vull convidar els instituts i els centres de secundària a participar-hi.

Per a concloure. Quines línies d'actuació pensa desenvolupar el seu vicerektorat des de la càtedra de Divulgació de la Ciència en relació amb els centres de secundària?

Ja fa uns anys que el rector em va donar la responsabilitat de la càtedra d'Educació de la Ciència i estem treballant en aquesta via. De fet, tenim un programa de conferències que els nostres professors imparteixen en diferents instituts del territori valencià coincidint amb la Setmana Europea de la Ciència, que en el nostre cas no és una setmana, sinó tot un mes d'activitats. Pensem incrementar aquestes activitats per tal de dur la Universitat als estudiants de secundària, i pensem que el Certamen Europeu de Joves Investigadors hi farà un bon paper d'obertura i d'estímul. Finalment, voldria assenyalar que la Universitat ha de tenir un sentit i unes perspectives universals. Per tant, qualsevol programa, tant a nivell de grau com de postgrau, que tinga com a fonament les relacions internacionals, el considerem positiu des del punt de vista cultural, científic i humà.

Coordinació
Magda R. Brox

D'esquerra a dreta, Guillermo Sáez, Astrid Rauch i Patrick Cadeddu. (Foto: M. Lorenzo)

“L'expedient acadèmic de l'estudiant millora després d'una experiència erasmus

El coordinador d'intercanvis de la Facultat de Medicina de la Universitat de València, Guillermo Sáez, dialoga amb l'estudianta alemanya Astrid Rauch i amb el valencià Patrick Cadeddu. Tots dos van compartir l'experiència “erasmus” des d'una de les facultats amb major nivell de mobilitat: l'any passat van eixir 76 estudiants d'aquesta facultat només amb el programa Erasmus, mentre que se'n van rebre 122. Astrid, de la Universitat de Münster, realitza unes pràctiques de quatre mesos a l'Hospital Clínic Universitari en el seu últim curs de Medicina. Patrick, un estudiant valencià de pare italià, va passar un curs acadèmic en la Universitat de Cagliari a Sardenya, Itàlia, a la recerca dels seus orígens i d'una experiència internacional que aportara un valor afegit al seu expedient acadèmic. Astrid i Patrick ens expliquen les seues “eurovivències”.

Guillermo Sáez. El programa Erasmus és obligatori per a algun de vosaltres?

Patrick Cadeddu. Aquí, per als estudiants de la Universitat de València, és voluntari.

Astrid Rauch. Tampoc és obligatori a Alemanya. He vingut a València perquè ho he decidit així.

G.S. Com estan a les vostres universitats els sistemes de selecció? Són molt rígids?

P.C. Hi ha hagut una evolució, no hi ha rigidesa. La selecció, al meu parer, està millorant més. Ara hi ha un examen d'idiomes per a tots els estudiants, independentment del lloc de destinació; abans només hi havia d'anglès, de francès i d'alemany. Per exemple, els estudiants que anaven a Itàlia no havien de fer cap mena d'examen.

A.R. Els estudiants erasmus han de fer un curs d'espanyol per a metges, o per a la carrera en qüestió, i després elegeixen una destinació. De vegades no hi ha suficients per a tothom, i València està molt demandada. Per cert, com es fa la selecció dels candidats a la Universitat de València?

G.S. Es valoren una sèrie de criteris. Enguany ha començat amb el coneixement de l'idioma per a quasi totes les llengües, abans només es realit-

zaven proves d'anglès, de francès i d'alemany, perquè eren els països on majoritàriament anava la gent i on més dificultats hi havia per a entendre's. En qualsevol cas, el primer criteri que cal tenir en compte és l'expedient acadèmic. També tenen prioritat els estudiants que estiguen en cursos superiors, perquè un indicador molt important és el nombre de crèdits superats. Després estaria el coneixement de l'idioma i en cas d'empat, una circumstància que generalment no es dona, es realitza una entrevista.

G.S. Quin és el millor any per a anar d'Erasmus?

P.C. En Medicina, el cinquè curs. En quart és molt precipitat, perquè n'has de preparar l'eixida en tercer, quan estàs acabant un cicle. I, d'altra banda, les assignatures clíniques i quirúrgiques, que són de quart, es recomana que es comencen a la universitat d'origen i no pas a la de destinació. El sisè curs se sol descartar, perquè és un any rotatori. L'estudiant vol acabar, fer les pràctiques en l'hospital, tenir les notes de seguida i, tot seguit, matricular-se en una acadèmia per tal de preparar-se el MIR. Se'ns recomana que la sol·licitem en quart per a anar en cinquè.

G.S. Arribeu a la universitat prou formats en idiomes?

P.C. Jo sabia anglès i francès de l'institut. Si venim o no amb nivell és una cosa prou relativa i depèn majoritàriament de la persona. En el meu cas, jo crec que sí, perquè a més del que vaig estudiar al meu centre, l'IES Benlliure, mitjançant els eurocursos de l'Institut Valencià de la Joventut me'n vaig anar

“L'estudiant erasmus hauria de ser una persona oberta i sense prejudicis per a aprendre i viure amb altres cultures i costums”

Per descomptat que en cap moment em va posar cap entrebanc, però tampoc no hi vaig trobar massa facilitats.

A.R. No és la primera vegada que estic fora, ja que vaig estar tres mesos a Xile, tot i que no amb el programa Erasmus. Pel que fa al paper del coordinador, el tracte amb el doctor Sáez ha sigut molt positiu, perquè em va organitzar les pràctiques. I és molt accessible, ja que també treballa en l'hospital on realitza les pràctiques i coneix l'alemany a la perfecció, cosa que em va venir molt bé perquè al principi, quan tenia més dubtes amb els companys, em va ser molt útil per a comunicar-m'hi amb ells.

G.S. Com us van rebre a la universitat d'acollida?

P.C. Molt bé. L'Oficina Erasmus em va acomodar en una residència al llarg de dues setmanes, una estada totalment gratuïta, fins que vaig trobar un pis. Ells mateixos van encarregar-se de telefonar per a localitzar-me un pis. Per eixa part, l'organització va ser genial. Moltes vegades ens acompanyaven en cotxes i anàvem en grup per a cercar pisos.

un estiu a França, per a millorar l'idioma. A més a més, també vaig aprofitar un estiu les beques del Ministeri i vaig anar a Cork, a Irlanda. D'oportunitats, trobe que n'hi ha un grapat. En qualsevol cas, el nivell de la formació en idiomes en el batxillerat espanyol no és el mateix que el d'alemanys o d'austriacs, que són bilingües, però no està tan malament com sembla a primera vista.

A.R. Jo vaig cursar francès, llatí, anglès i castellà voluntari.

G.S. El coordinador és una figura important, perquè rep els estudiants, els orienta, resol els seus dubtes... a més de revisar el contracte d'estudis, autoritzar que l'estudiant se'n vaja i després posar o traduir les notes. En definitiva, esdevé el tutor, el degà, el professor, el pare o l'amic, ja que fa de tot. Com valoreu la vostra relació amb el coordinador en aspectes com l'accessibilitat o la resolució de dubtes? Jo, per exemple, he de reconèixer que ho tinc difícil, perquè a més d'això he de donar classes i estar a l'hospital.

P.C. Quan vaig arribar a la Universitat de Cagliari, el tracte amb l'oficina de relacions internacionals va ser perfecte, però vaig arribar en el moment que hi havia canvi de pla d'estudis i el coordinador estava un poc refractari. Per això m'hi vaig veure embolicat en una sèrie de dificultats que vaig haver de resoldre pel meu compte.

A.R. La relació amb els metges i amb els professors en l'Hospital Clínic és molt bona, perquè estan molt avesats als estudiants estrangers. T'ensenyen i expliquen molt bé. Avui per exemple he assistit a una operació molt instructiva.

G.S. Quines prestacions us ofereixen les universitats de destinació?

P.C. Jo vaig estar un any, perquè vaig sol·licitar un allargament del període d'Erasmus de sis mesos, per tal d'aprofitar millor l'estada, i al llarg d'aquell temps vaig gaudir del menjador universitari, com qualsevol altre alumne del centre. Per tres euros tenia dos plats i postres. A més de tots els drets de qualsevol universitari d'allà, i moltes activitats i excursions subvencionades i organitzades per la universitat mitjançant l'Oficina de Relacions Internacionals. En el vessant més acadèmic vaig tenir la possibilitat de fer dos mesos de pràctiques, és a dir, al voltant de 100 hores en urgències, així que vaig conèixer com funciona aquest servei a Itàlia, vivint el dia a dia de la medicina italiana. Aquí, a Espanya, no hi ha aquest tipus de pràctiques a cinquè.

A.R. Des de l'Oficina de Relacions Internacionals de la Universitat de València també s'organitzen activitats. Vaig participar en una excursió, a més d'alguna activitat de senderisme. També pots participar en les activitats esportives de la Universitat, es fan sopars...

G.S. Com us assabenteu de tot això?

A.R. Ens enviem correus electrònics.

G.S. Per què vau decidir ser erasmus? Què us ha aportat?

A.R. Perquè no hi ha cap desavantatge. El millor és que tot està organitzat, no hi ha cap problema amb la universitat, almenys en el meu cas, no sé en uns altres. A més, millores molt el nivell de l'idioma.

P.C. Principalment, per la independència. Allà vaig tenir la possibilitat de poder organitzar-me la vida, vaig créixer molt com a persona. Jo sabia ja parlar italià, perquè mon pare és italià, però arribí a un nivell que em van dir que tenia accent d'allà. Pel que fa a l'experiència acadèmica, vaig passar d'un sistema d'exàmens escrits a un altre d'orals. Per a mi això també va ser important, perquè vaig desenvolupar la competència d'explicar-li, parlant, una patologia a una persona.

G.S. Els diners de la beca són suficients per a mantenir-se? >>

>> **A.R.** Em van concedir uns 90 euros al mes i és insuficient, però estic contenta perquè altres anys han donat 60 euros als companys de la meua universitat.

P.C. Em van concedir al voltant de 120 euros mensuals, però vaig tenir sort, perquè em van donar tots els programes complementaris existents: la beca Bancaixa, que és una borsa de viatge (al voltant de 900 euros), i l'exempció de la matrícula, perquè sóc estudiant becat pel Ministeri. Amb tot, és insuficient, perquè el pis, encara que era dels més barats –155 euros mensuals, sense rentadora ni calefacció– ja em costava més que l'aportació mensual.

G.S. A l'hora de convalidar els estudis, heu trobat alguna dificultat?

P.C. La convalidació és pràcticament automàtica. Vaig acudir a Relacions Internacionals amb el full oficial de les notes i el van enviar aquí per fer-ne la traducció.

A.R. Estic segura que no vaig a tenir cap problema, perquè l'hospital està en la llista del meu

servei d'estrangeria i perquè després et fan un certificat signat, amb el segell i la data de realització de la pràctica.

G.S. Quins consells donaríeu a una persona que vulga anar-se'n d'Erasmus?

P.C. En primer lloc, que tinga coneixement de l'idioma, perquè no vaja tan perdut en arribar a la universitat estrangera, ja que si no tens ni idea de la llengua, t'hi serà complicat moure't, encara que l'organització estiga molt bé. A més, quant més coneixes la llengua més aprofites allà el temps. D'altra banda, que siga una persona oberta i sense prejudicis per a aprendre i viure amb altres cultures i costums.

A.R. Recomanaria que ho pensara dos anys abans, per tal de preparar-s'ho tot millor. A Alemanya, per exemple, hi ha cursos especials voluntaris per a cada carrera, per exemple d'espanyol per a metges. Aquí es podria fer també.

G.S. He de dir que, des d'enguany, els estudiants espanyols que vulguen anar a Alemanya assistiran a una sèrie d'aules virtuals, organitzades per les universitats de destinació, que els introduiran en l'idioma de la carrera en qüestió. N'hi ha, per exemple, alemany per a legisladors, per a metges... Voldria saber què penseu sobre el vostre currículum acadèmic després de l'experiència erasmus. Millora o empitjora?

P.C. L'experiència va estar molt bé. En el meu cas, va pujar un poc l'expedient.

A.R. No em posen notes per aquestes pràctiques.

G.S. Des de la meua experiència com a coordinador, he observat que, generalment, l'expedient de l'estudiant erasmus millora. Una de les preocupacions socials del programa Erasmus és la flexibilitat. Ambdues universitats han de confiar en el que imparteix l'altra. Per posar algun exemple, si Patologia de digestiu aquí es dona en 40 hores i allà en 35, jo he de confiar que es dona bé i que les cinc hores que donem de més es compensaran d'una altra manera en aquella universitat. A més, es pressuposa que, si qui estudia és bon estudiant i se segueix aqueix ritme, és molt difícil que allà suspenga, perquè en certa mesura els professors també són més condescendents amb l'estudiant erasmus.

G.S. Què milloraríeu del programa Erasmus?

P.C. Indubtablement, els diners. En certes universitats hi ha algunes mancances. Nosaltres per exemple, érem quatre erasmus en tota la facultat de Medicina de Cagliari, dos estudiants de València, un austríac i un alemany. Van haver-hi professors que ens donaven facilitats, però eren els que menys. També influïa que estàvem en una illa, però l'experiència va ser altament positiva i, sens dubte, repetiria. ●

ALGUNES DADES

Distribució d'estudiants d'intercanvi entre els diferents programes que simultàniament gestiona cada curs la Facultat de Medicina i Odontologia i evolució dels darrers 4 anys.

MOBILITAT 2005-2006		
Programa	Estudiants de Medicina i Odontologia	Estudiants visitants
Erasmus	76	122
SICUE	16	11
RAMON Y CAJAL	2	3
Conveni propi U. Mainz	15	15
TOTAL	109	151

PROGRAMES D'INTERCANVI		
ANY	Estudiants de Medicina i Odontologia	Estudiants visitants
2002-03	85	127
2003-04	73	125
2004-05	85	105
2005-06	109	151

Economia

Coordinació
Magda R. Brox

D'esquerra a dreta, Ramón Vilar, José Benedicto, Delfina Soria i Cüneyt Aksoy. (Foto: M. Lorenzo)

L'Erasmus elevat a la màxima potència

La Facultat d'Economia de la Universitat de València ofereix des del curs 1990-1991 als estudiants d'Administració i Direcció d'Empreses (ADE) i als d'Economia la possibilitat d'obtenir, a més de títol de la Universitat, un altre títol en una universitat estrangera. Es tracta de la doble titulació. Els interessats han de fer el GEDE (Graduat Europeu d'Empreses), això és, la doble titulació en ADE, o el GEE (Graduat Europeu en Economia). Això implica cursar tercer i quart en una de les universitats amb les quals la Facultat n'ha subscrit un acord. Per als de Ciències Empresarials, la doble titulació s'anomena IBM (International Business Management) i implica cursar l'últim any de la carrera a l'exterior. José Benedicto, de GEDE, Ramón Vilar, de GEE, i Cüneyt Aksoy, un alemany d'origen turc de la Universitat de Wilhelmshaven i estudiant d'IBM, relaten les seues experiències a la vicedegana de Relacions Internacionals de la Facultat d'Economia, Delfina Soria.

Delfina Soria. Heu triat un programa de doble titulació, és a dir, que he triat un programa que implica ser estudiant erasmus. Per què el vàreu triar i com us n'assabentàreu?

José Benedicto. Si no ho recorde malament, fou la professora de l'institut qui ens informà i em va semblar molt interessant, perquè quan estudies Administració i Direcció d'Empreses és molt important conèixer unes altres cultures i, per tant, unes altres llengües.

Ramón Vilar. Jo ja tenia pensat anar d'Erasmus abans d'accedir a la universitat. I allò que em va interessar d'aquest programa, que vaig conèixer mitjançant un amic, és que podia anar-me'n dos anys —a diferència de l'Erasmus, la durada del qual és de sis mesos prorrogables a un any— i que, a més del títol de la carrera per la Universitat de València com a economista, em donaven un títol més en la universitat estrangera on estudiara.

Cüneyt Aksoy. Jo el vaig triar per a aprendre castellà i per a viure fora d'Alemanya, perquè m'agrada l'espanyol. Abans de venir ja tenia contacte amb Espanya per amics d'aquesta nacionalitat a Alemanya.

D.S. Podeu relatar-nos la vostra experiència d'intercanvis?

Què va ser el més positiu i el més negatiu de la vostra estada?

J.B. Jo, després d'estar dos anys aquí, a la Universitat de València, vaig passar dos a França, dividits en tres semestres de classe i un de pràctiques, i tot a la ciutat de Marsella. El que més em va agradar de l'experiència va ser arribar a França de manera independent.

R.V. Vaig passar també dos anys a França, però més al nord, a Nantes. El que més m'ha agradat ha sigut conèixer persones d'uns altres països, d'unes altres cultures. I és que l'experiència no et serveix només per als teus estudis, sinó per a aprendre que tot t'ho has de fer tu, des de l'assegurança, a arreglar la casa, les compres... El que menys m'ha agradat és que, quan vaig tornar, almenys en el meu cas, vaig fer assignatures de les quals no havia cursat la primera part. En aquest sentit jo vaig tenir mala sort, perquè m'agafà la reforma d'estudis, l'adaptació a l'Espai Europeu d'Educació Superior, que ja estava prou avançada a França.

D.S. Potser siga perquè a Espanya no se n'havia fet la transició, de fet encara hi som, i a França sí.

R.V. Segurament.

>>

“El més interessant de fer les pràctiques a l'estranger és que t'adaptes a un sistema de treball diferent i a una filosofia de vida diferent, perquè treballar en una empresa no és només treballar, sinó conviure amb gent”

>> **D.S. Com valoren que els dobles títols, el GEDE i el GEE, tinguin dos semestres de pràctiques en empreses, unes a Espanya i unes altres a França? Quines són les principals diferències entre totes dues?**

C.A. Jo estic per un any. Vaig arribar l'agost de 2005. Al començament m'agradà molt, perquè Espanya s'assembla prou a Turquia, el país dels meus pares i, per tant, en arribar no em vaig sentir com un estranger. És cert que, sobretot al començament, tenia problemes amb l'espanyol, perquè només havia fet un semestre a la meua facultat. Aquí l'experiència ha estat molt positiva des que vaig arribar. Ja he viscut amb alemanys, amb noruecs... Ara residisc en un pis amb unes italianes i amb un marroquí i ho parlem tot en espanyol. Respecte de les classes, al començament em resultaren una mica difícils d'entendre. I pel que fa als companys espanyols, si els preguntes et responen, i mai no et neguen l'ajuda si li la demanes. Són força bona gent.

D.S. Pel que fa a la universitat, quines grans diferències heu trobat en estructura, exàmens, exigències i sistema de treball entre el centre d'origen i el centre de destinació?

J.B. Jo allà no estava a la universitat, sinó en una escola de comerç privada. La teoria allà em va resultar una mica més senzilla que aquí, perquè hi van més per feina. A més a més, tenia la meitat de classes en anglès i els grups de treball eren, normalment, més internacionals que aquí: havia de treballar amb francesos, amb anglesos...

R.V. Jo era a Nantes, una ciutat més menuda i una universitat més menuda que aquesta. A les classes érem 25, dels quals cinc o sis n'érem espanyols i fèiem pinya amb els francesos. Des del punt de vista acadèmic, les classes tenien allà més treballs, més teories i un tracte més personalitzat, i cada any s'hi feia un projecte.

C.A. La meua universitat alemanya és també del tot distinta. Té 3.000 estudiants, front als més de 55.000 d'aquesta. No obstant això, malgrat tenir unes altres dimensions, les classes a Alemanya acullen entre 100 i 150 estudiants. Aquí hi ha un màxim de 60 persones per classe, per tant és millor, perquè amb menys gent aprens més. A més a més, a Alemanya tinc menys pràctiques que aquí, i a la meua facultat tampoc no t'envien feines per a casa. A la Universitat de València sembla més com si estiguera fora

de la universitat, s'assembla més a un treball, perquè s'hi treballa en equip com es fa en l'empresa, ja fora de la universitat.

J.B. El que és interessant, en fer les pràctiques a l'estranger, és que t'adaptes a un sistema de treball diferent i a una filosofia de vida diferent, perquè treballar en una empresa no és només treballar, sinó conviure amb gent. En la meua opinió és un dels millors aspectes de la carrera. En la francesa vaig realitzar les pràctiques en una empresa que organitza un mercat audiovisual de documentals a la mateixa Marsella. Després d'un semestre de pràctiques se celebrà el mercat i allà, amb el francès, l'anglès i el castellà, vaig poder parlar amb periodistes. La veritat és que també agafes pràctiques que et permeten desenvolupar la teua competència lingüística. A València vaig fer les pràctiques en una empresa d'informàtica. Era prou més jove i per això em va resultar menys interessant.

J.V. Particularment, vaig tenir problemes amb l'harmonització europea. Les pràctiques que no comptaren foren les que realitzàrem el primer any d'estada a l'estranger. Les vaig fer a una caixa rural d'allà i estàvem al carrer fent enquestes per a ells. Duraren menys, entre dos i tres mesos, i opine que, realment, va ser més un treball que no una pràctica. A Espanya també les vaig fer a una caixa rural. Per a mi, les pràctiques serveixen per al lloc en qüestió, però personalment no les veig tan importants.

D.S. Amb què us quedaríeu si poguéreu emportar-vos alguna cosa del país de destinació?

J.B. Una de les coses que no s'obliden són els primers dies. Són els pitjors, perquè tot et costa més, però no s'obliden. I tota l'experiència multicultural que allà tens la possibilitat d'adquirir. Allà on estava tenia amics xinesos, indis... i aquí no hi ha ocasió per a tot això.

D.S. La veritat és que la majoria dels estudiants erasmus que passen per l'oficina volen repetir. Què penseu que fa entrar tanta goleta? Què genera aquest esperit erasmus?

C.A. Jo també sóc erasmus, però en estar matriculat d'un programa de doble titulació he d'aprovar les meues assignatures. Els altres erasmus, en canvi, fan més festes, van més junts, viatgen més... Per a mi és una mica diferent. Visc amb estrangers, amb italianes, l'altre és marroquí... i és gent que vol quedar-se aquí. Viure amb gent és tota una experiència. També veig que vaig a aprendre un idioma que per a mi era del tot desconegut i vull fer pràctiques en alguna empresa. Ara tinc més contactes amb espanyols, tinc una xicona espanyola... D'Espanya m'agrada tot, m'agrada el menjar... Estic aprenent a cuinar amb verdures. La gent viu al carrer, perquè aquí tens sol i vols eixir-hi.

J.B. Després d'un any acabes estimant-te la ciutat que t'ha acollit. Jo vaig estar a Marsella i em trobe molt proper a aquesta ciutat. Cada vegada que escolte alguna cosa de Marsella me n'alegre.

D.S. Trobeu que les vostres oportunitats professionals s'han incrementat després de l'experiència erasmus?

J.B. I tant! Indubtablement. Ho vaig calcular, que anava a ser bo per a mi.

R.V. Si optes a un lloc de treball i una persona va només amb el títol d'Economia, i tu vas amb el

D.S. En el cas d'IBM han de superar 45 crèdits dels 60. De no ser així perdrien la condició d'estudiants de doble titulació. Recomanaríeu aquest programa?

J.B. Per descomptat, com una cosa gairebé essencial.

R.V. Recomane anar fora i, de ser possible, amb aquest programa de doble titulació, perquè conec molts erasmus que, després de sis mesos, no sabien francès. Però com que amb aquest programa has d'aprovar, t'hi apliques més.

C.A. També ho recomane, pels mateixos motius.

D.S. Cal destacar que els francesos fan els cursos de GEDE i GEE en primer i segon curs —a diferència dels espanyols, que ho fan en tercer i en quart— per la qual cosa es conformen grups molt internacionals als quals, de vegades, poden coincidir al llarg de quatre anys. N'hi ha varietat de situacions. Pel que fa a les beques, vosaltres en podeu sol·licitar?

R.V. Clar: la beca Erasmus, durant un any, i ajuts complementaris, com la beca del Ministeri i la de Bancaixa. La Universitat, de vegades, també arbitra ajuts paral·lels per al segon any, que no està cobert per l'Erasmus. ●

J.B. Van agradar-te les Falles?

C.A. Van començar tres setmanes abans. Al començament era una mica estrany, tan sols soroll. Però a la fi m'hi vaig acostumar.

R.V. El que més em va agradar és que tot era nou. És una ciutat nova, una vida nova, gent nova... Fas amics. Alguns són passatgers, però d'altres ho són per a tota la vida. El primer any vaig viure en una residència, amb gent de molts països. És França, i tampoc no t'hi deixen fer molta festa. El segon any vaig estar a un pis amb un francès, així que vaig tenir de tot. Aquest segon any em va permetre conèixer la cultura i fer amics a la ciutat. Per a mi l'idioma no era cap problema, perquè vaig anar al Liceu Francès.

C.A. És difícil conèixer tot en només un any, perquè al començament tota la gent estrangera sent el mateix i solen unir-se sense relacionar-se amb la gent del país.

mateix títol i amb el títol d'una altra universitat estrangera, les teues possibilitats augmenten.

C.A. És millor per a trobar feina. Almenys aprens un idioma, i això és molt important per a relacionar-te internacionalment en carreres com aquesta, relacionades amb l'empresa. També, si saps idiomes, tens la possibilitat de treballar a països diferents. A Espanya he vist que la gent parla menys anglès que en altres països europeus, per això és molt important per a un espanyol aprendre anglès i alemany.

D.S. Amb els estudiants erasmus, generalment, se sol ser més condescendent o més flexible amb les notes. Això és així en els programes de doble titulació?

R.V. No, perquè com van a donar-te el títol francès et tracten com a un altre més. Els de doble titulació no ens en anem de festa. Estem matriculats de 60 crèdits.

EN DOS TRAÇOS

Economia

Per poder formar part dels grups de doble titulació cal ser admés, mitjançant la preinscripció, a les titulacions d'Economia, ADE o Ciències Empresarials impartides per la Facultat d'Economia de la Universitat de València. En les reunions informatives prèvies a la matrícula que la facultat prepara, es dona l'opció de sol·licitar la doble titulació d'Economia (GEE) i d'ADE (GEDE) i els estudiants seleccionats s'incorporen a grups especials.

En el cas de la diplomatura en Ciències Empresarials, per obtenir la doble titulació (IBM) l'elecció no es fa en primer, sinó en segon curs.

La Universitat de València Acul La XIX Edició del Certamen Europeu de Joves Investigadors

La convocatòria, que
convertirà durant uns
dies la ciutat de València
en l'aparador de la millor
investigació científica del
jovent d'Europa, reunirà
equips participants de
més de 35 països

La Universitat de València ha estat designada organitzadora del XIX Certamen Europeu de Joves Investigadors que tindrà lloc al setembre de 2007. L'esdeveniment, que és convocat anualment per la Comissió Europea en el marc del programa de Ciència i Societat, mira de promoure els ideals de cooperació, col·laboració i intercanvi entre la joventut i, alhora, de fomentar els estudis científics i tecnològics. A la darrera edició, celebrada a la Universitat de Bauman a Moscou, participaren més de 120 joves científics procedents de 35 països i s'hi presentaren 78 projectes. Cal destacar que els treballs que obtingueren el primer guardó foren els estudis defensats pels equips d'Alemanya, Espanya i Suïssa. Enguany, aquest certamen tindrà lloc a Estocolm i en aquesta ocasió la seu no serà una universitat, sinó la Federació Sueca de Joves Científics, amb la col·laboració del Consell Suec d'Investigació i de la Real Acadèmia Sueca de les Ciències.

Tot i la importància econòmica dels premis, que la passada convocatòria ascendiren a 28.500 euros, l'objectiu del certamen no es circumscriu exclusivament al lliurament d'aquests guardons, sinó que pretén, principalment, oferir una experiència immillorable per als joves participants d'acréixer coneixements, a més de donar-los l'oportunitat de reunir-se i d'intercanviar experiències. Al cap i a la fi, amb aquesta iniciativa es vol divulgar la cultura científica i fomentar la crítica racional del jovent europeu, incentivant actituds positives cap a la ciència alhora que es potencien vocacions investigadores.

La diversitat de disciplines representades al concurs obliga a què es lliuren tres primers, tres segons i tres tercers premis. També es concedeixen una sèrie de premis especials consistents en l'assistència al Seminari Internacional de Joves Científics o en visites al Fòrum Internacional de Joves Científics, a l'Oficina Europea de Patents o a les institucions membres del EIRO Fòrum (un projecte de col·laboració entre set organitzacions europees intergovernamentals d'investigació, els membres de les quals es troben a l'avantguarda de la ciència europea).

Convocatòria prèvia per seleccionar els participants

A Espanya, la selecció del treball que ha de participar en la cita europea es realitza en el certamen previ, que amb el nom de "Joves Investigadors" es convoca anualment per l'Institut de la Joventut i la Direcció General d'Universitats del Ministeri d'Educació i Ciència. L'edició d'enguany compta, a més a més, amb la col·laboració del Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC) i de la Universitat Politècnica de Madrid.

En aquest concurs, que enguany celebra la seua XIX edició, participen diferents investigacions presentades per joves estudiants, tant d'ensenyament secundari com de batxillerat o d'ensenyament superior no graduats, així com membres d'associacions. Poden presentar-s'hi estudis que versen sobre qualsevol de les àrees incloses al currículum d'ensenyaments mitjans, així com les de les àrees científicotecnològiques. La participació està oberta no només a joves de nacionalitat espanyola, sinó també de la resta de països de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu, sempre que estiguen legalment establerts a Espanya i es troben en edats compreses entre els quinze i els vint anys fets durant el 2006. Els projectes han de ser presentats bé per participants a títol individual o bé per equips de treball integrats per un màxim de cinc persones. En ambdós

casos, s'exigeix que siguin coordinats per un professor del centre d'estudis al qual pertanyen o, en el cas d'associacions o clubs, per alguna persona amb les funcions de director. Les bases de la convocatòria (publicades al BOE del 8 de març de 2006) estableixen que el treball de recerca científica pot versar sobre qualsevol de les àrees de coneixement o d'innovació tecnològica, i que ha d'estar redactat en qualsevol de les llengües oficials a Espanya. Els estudis presentats, inèdits i originals, consistiran en investigacions bàsiques o aplicades, o en prototips relacionats amb qualsevol de les àrees del currículum d'ensenyament mitjà o de les àrees científicotecnològiques definides en els plans d'estudis universitaris.

El treball haurà d'estar conclòs o en un estat avançat de desenvolupament que permeta presentar resultats significatius. Així mateix, es podrà documentar amb qualsevol tipus de material gràfic, audiovisual, informàtic o d'altres mitjans que es consideren pertinents. En qualsevol cas, hauran de figurar les diferents col·laboracions i aportacions que hagen estat necessàries per a la seua realització, així com una descripció resumida de la investigació en castellà. S'hauran de presentar a la seu de l'Institut de Joventut, al carrer José Ortega y Gasset, número 71, de Madrid. A la web www.injuve.mtas.es pot consultar-se informació complementària. L'avaluació de treballs i projectes es realitzarà per experts nomenats per la Direcció General d'Universitats i el jurat estarà compost per un màxim de 10 especialistes, dels quals dos seran investigadors del Centre Superior d'Investigacions Científiques.

Està previst que el 15 de juliol es reunisca el jurat per a seleccionar fins un màxim de 40 treballs, que seran presentats pels autors en el XIX Congrés de Joves Investigadors. En aquest Congrés, que se celebrarà durant els mesos de setembre i octubre de 2006 al Centre Eurolatinoamericà de la Joventut a Mollina, Màlaga, es concediran fins un màxim de sis premis de 5.000 euros i

"amb aquesta iniciativa es vol divulgar la cultura científica i fomentar la crítica racional del jovent europeu, incentivant actituds positives cap a la ciència alhora que es potencien vocacions investigadores"

una menció especial del jurat de 6.000 euros per al millor treball. Es concediran premis de 3.000 euros als treballs de coordinació més destacats i una menció d'honor a la persona o institució que haja destacat per la seua tasca d'impuls de la cultura científica, tecnològica i investigadora en l'àmbit de joventut. També se seleccionaran un màxim de deu treballs perquè els autors puguin realitzar estades –fins a dues setmanes– en centres de recerca dependents del CSIC. En finalitzar l'estada, hauran de presentar una memòria que serà avaluada per la Comissió de Selecció i que podrà aconseguir un premi de 3.000 euros. Per últim, en aquesta edició tindrà lloc també la selecció dels participants de la XIX edició del Certamen Europeu de l'any 2007 que esdevindrà a València.

La Universitat de València, divulgadora de la cultura científica

La Universitat de València és una de les institucions capdavanteres en la realització d'activitats adreçades a incrementar la difusió de la cultura científica i a omplir alguns dels buits que el nostre sistema d'ensenyament presenta en aquesta matèria. Per aquests motius, i amb el recolzament del Ministeri d'Educació i Ciència i de la Generalitat Valenciana va decidir sol·licitar a la Comissió Europea esdevenir la seu organitzadora d'aquest concurs. L'exposició dels treballs participants en el Certamen Europeu de Joves Investigadors es realitzarà en el Museu de les Ciències Príncep Felip, tot i que d'altres activitats previstes amb motiu d'aquesta convenció internacional tindran lloc en diversos espais públics de la ciutat de València per tal de fer-ne partícip la major part de la ciutadania valenciana.

En un context com l'actual, en ple procés de construcció de l'Espai Europeu d'Educació Superior, aquest certamen pot resultar una oportunitat idònia per tal que joves atrets per la investigació i per la ciència es motiven a participar de l'apassionant món dels sabers i, qui sap, si no pot constituir per a molts el tret d'eixida de fructíferes carreres científiques. ●

El Ministeri premia el model de gestió d'un institut d'Aldaia

L'Institut Salvador Gadea és el primer a la Comunitat Valenciana en rebre el premi a la qualitat total

L'Institut Salvador Gadea és un centre públic, dependent de la Conselleria de Cultura, Educació i Esport de la Generalitat Valenciana, situat a la comarca de l'Horta Sud, concretament al municipi d'Aldaia. El curs 2002-2003 l'institut va rebre el Premi Nacional de Qualitat en l'Educació de Secundària per a centres públics. Era la primera vegada que un institut de la Comunitat Valenciana aconseguia un premi com aquest, ja que fins ara l'havien aconseguit, sobretot, bascos i navarresos. El guardó, dotat amb 18.000 euros, reconeix el sistema de millora de qualitat implantat en el centre i demostra l'aposta dels centres educatius com a organitzacions complexes en els processos d'aprenentatge. Unes institucions que, com bé demostra l'experiència del Salvador Gadea, no volen deslligar-se de la qualitat, la qual apliquen a tot el conjunt. "El centre ha intentat estar sempre en processos d'innovació pedagògica i en experiències que ens portaren a millors perspectives i a noves oportunitats per al nostre alumnat i per al mateix centre", diu la directora, Remedios Barona, recordant que l'IES Salvador Gadea va participar en la reforma de l'ensenyament, com a centre d'implantació anticipada de la LOGSE, des de 1995.

La creença per part de l'equip directiu que l'institut ha de servir a la comunitat educativa i esdevenir un centre de prestigi per a la societat, competent, ben equipat i amb un clima escolar adequat, va animar-los a iniciar "el viatge a la qualitat" des de la percepció que l'escola la canvien els professors i, per tant, cal millorar les coses des de la base. Així, en el curs 2001-2002, després d'un procés de sensibilització, discussió i consens, la direcció de l'institut va arribar a la conclusió que precisaven d'una estratègia de millora contínua, integral i sistemàtica, per la qual cosa requerien un sistema que permetera i afavorira l'autoavaluació amb uns paràmetres objectius i uns procediments lògics i sistemàtics. Per això, segons explica el responsable de qualitat, Diego Cogollos, van optar per un model de qualitat, en aquest cas l'EFQM d'Excel·lència, mitjançant el qual podien disposar d'un marc conceptual complet i d'un llenguatge comú per a tota l'organització per tal d'establir uns criteris objectius i estàndards per a tothom i, alhora, engegar una organització coherent de les activitats de millora que facilitara l'anàlisi de l'evolució. En definitiva, assenya-

A l'IES Salvador Gadea s'imparteixen tres modalitats de batxillerat i cicles formatius d'Electricitat i Electrònica, d'Imatge Personal i d'Edificació i Obra Civil. (Foto: M. Lorenzo)

la Diego Cogollos, "preteníem una millor qualitat global dels nostres serveis, amb l'objectiu d'assolir un grau de satisfacció cada vegada major per a tots". La primera acció, dins aquest projecte de qualitat total en la gestió, va ser constituir una comissió de coordinació o, en altres paraules, un equip de qualitat integrat per 14 persones representants de tots els estaments de la comunitat educativa (professorat, alumnat, pares i mares i PAS). Inicialment, l'equip de qualitat va engegar un procés d'autoavaluació mitjançant el model EFQM. Però abans d'encetar això, l'equip de qualitat va haver d'autoformar-se. "El procés per apostar per la qualitat és llarg i costós, perquè nosaltres, a diferència d'una empresa, no tenim persones dedicades a això i haguérem de fer moltes hores extres per tal d'assolir un model de qualitat total", explica Diego Cogollos.

Tots els membres de la comunitat educativa han d'estar implicats en els projectes de qualitat.
(Foto: M. Lorenzo)

La directora, en l'equip de qualitat des del primer moment, també insisteix en la mateixa idea: la qualitat no està reconeguda per l'administració —com sí que passa en altres autonomies, com ara el País Basc. Aquesta és una circumstància que implica que tot aquell institut que vulga assolir la qualitat ho haja de fer amb altes dosis de voluntarisme. “Arran del premi hem parlat amb més gent, allà on els governs autonòmics els donen els recursos que necessiten, econòmics i humans, fins i tot amb companys d'instituts totalment alliberats per dur endavant el procés de qualitat”, subratlla, i insisteix que, a nivell de secundària, no hi ha cap tipus d'ajut a la Comunitat Valenciana, tot i que “ara s'està començant”. La docent aclareix que és fonamental, per al bon funcionament d'un sistema de qualitat aplicat a un institut, que en cap moment es conside com una actuació puntual, sinó que com un procés que ha de renovar-se i afectar tot l'organigrama del centre. Per tot això demana, a nivell institucional, que de la mateixa manera que es reconeixen les figures de director, sotsdirector i cap d'estudis en totes les institucions educatives, es reconega el paper del gestor de qualitat, la màxima persona representant de la qualitat del centre de secundària.

“La qualitat no és una vareta màgica. Parlar de qualitat és parlar de millora, de crear uns sistemes que et donen un instrument perquè pugues tenir una visió completa de què funciona bé i què funciona malament, per així millorar-lo”, afirma el responsable de qualitat del centre, qui també comenta que, quan havien de triar el sistema, trobaren que n'hi havia un parell, l'EFQM i l'ISO, i optaren pel primer. Al seu parer, l'important no és tant triar un o un altre, perquè els dos són simplificacions de la realitat que permeten igualment abastar la gestió de qualitat. I reconeix que, actualment, van “molt a poc a poc” a l'hora de supervisar totes les àrees i revisar-les de nou, perquè “la qualitat és un cercle, un procés continu, que mai no s'acaba”. Caldrà destacar que l'institut, tot i estar premiat i funcionar segons el sistema EFQM, no compta amb l'acreditació, un aval burocràtic que mai no ha sigut una preocupació del centre, que ha volgut seguir aquest sistema per millorar la gestió de tots els processos més enllà de reconeixements administratius. En aquesta mateixa línia, els responsables acadèmics asseguren que el premi ministerial tampoc no n'era la meta, però que ja que les coses s'estaven fent bé, opta-

ren al certamen. El responsable de qualitat recomana a tots aquells centres educatius que vulguen seguir la seua experiència que es consciencien. “És necessària una conscienciació de la necessitat de millorar per satisfer l'usuari, no només els pares i els alumnes, sinó també nosaltres, els professors i el PAS...”. Seguidament recomana formar un grup de qualitat i aplicar-hi un model per fer una autoavaluació. Tot això permet tenir una fotografia fixa de la situació i, a partir d'aquesta informació, detectar les coses que es fan bé i els punts que cal millorar. I n'hi ha una tercera part, segons explica, que és la d'aplicació de punts de millora a través de la creació d'un equip, d'un procediment i, a partir d'aquí, aplicar, comprovar i tornar a comprovar. “És sempre un no aturar-se”, conclou Diego Cogollos. En tot aquest procés es fonamental que els líders, els caps, hi estiguen implicats. Després de l'experiència d'aquest institut, els seus responsables recomanen a l'equip directiu de qualitat que es constituïska que estiga format en qualitat, perquè del contrari, tal com els va passar a ells en un moment incipient, hauran de dedicar les primeres reunions a formar-se enlloc de tractar temes de qualitat en la gestió diària. Tampoc no cal, diuen ara des de l'experiència, que l'equip siga tan gran i tinguen representació tots els col·lectius de la institució des de la primera reunió.

Sergio Moya era el representant del Personal d'Administració i Serveis (PAS) a l'equip de qualitat. Valora l'experiència d'aquell primer grup de persones que engegaren el protocol de qualitat com altament positiva, ja que “s'ha estructurat tot i s'ha treballat conjuntament amb la direcció i amb l'equip docent del centre”. Destaca que “ara, qualsevol persona que arribe al servei d'administració sap com actuar, perquè està tot explicat en diferents documents”. Abans, els processos es comunicaven oralment i en cas que faltara algun dels responsables podria no saber-se què fer o com actuar. Des dels horaris fins com matricular o donar de baixa un alumne, tot està documentat i res no queda en l'aire.

El president de l'AMPA des de fa cinc anys, Salvador Folgado, està molt content per la manera com funciona l'institut dels seus fills. En totes les reunions quizenals està present la directora, un signe que denota la unió entre l'equip directiu i les famílies. L'eloqüència de les xifres, amb 475 associats, també evidencia, segons Salvador, la confiança dels pares i les mares en el centre. “No podem dir que és un dels millors instituts, perquè seria pecar de pedants, però la veritat és que, tant en el vessant més humà, com és el tracte amb els professors, com en qüestions com la neteja o les instal·lacions, és immillorable”.

Tant Pepe Requena com Sefa Doménech són, alhora, professors i pares. La raó principal per la qual Pepe Requena va dur el seu fill a l'institut va ser per la línia en valencià. Després, i com vivia a Aldaia, va demanar el trasllat per exercir a l'institut com a professor. Opina que els pares estan ben informats i que el clima de pares i centre és força bo: “Els professors s'han quedat a parlar amb els pares més enllà del seu horari, si escau”. Com a professor, considera que des que s'ha implantat el sistema de gestió de qualitat, la relació entre els educadors és molt més fluïda i coses que abans estaven en l'aire estan ara totalment organitzades. La filla de Sefa Doménech va venir al centre on sa mare impartia docència. Com a mare, diu que Aldaia sempre ha estat associada a la qualitat de l'ensenyament, i com a professora, que des de la implantació del sistema de qualitat >>

>> tot funciona millor: "Hi ha un protocol, per exemple, sobre com actuar quan ve un professor nou", exemplifica.

Actualment, l'equip de qualitat del centre està treballant en el projecte "El teu institut en un CD", una iniciativa que pretén recopilar tota la informació administrativa que generen els instituts (els documents d'un professor quan està de baixa, l'acta d'avaluació d'un curs, l'informe que s'envia als pares per a comunicar que el seu fill ha faltat, com complimentar una falta...) en aquest suport. L'Institut Salvador Gadea té implantats quatre nivells d'ensenyament obligatori: els batxillerats Tecnològic, d'Humanitats i Ciències Socials i de Ciències de la Naturalesa i de la Salut. A més a més també s'hi imparteixen els cicles formatius de grau mitjà d'Estètica Personal Decorativa, Perruqueria i Equips i Instal·lacions Electrotècniques, així com els de grau superior de Desenrotllament i Aplicació de Projectes de Construcció, Desenrotllament de Projectes Urbanístics i Operacions Topogràfiques, Sistemes de Regulació i Control Automàtics i Estètica. Pel que fa a l'alumnat matriculat (totes les dades es refereixen al curs 2002-2003) hi havia un total de 1039 alumnes, amb edats compreses entre 12 i 30 anys. La plantilla de professorat la constitueixen 108 docents, dels quals un 75% té destinació definitiva. Amb tot, la plantilla de professors varia tan sols en un 7% en cada any. A més d'aquest premi, l'institut va ser finalista del Premi Ciutadania de Qualitat en Serveis Públics, i tant els seus cicles formatius com també estudiants de batxillerat han rebut nombrosos premis.

Diego Cogollos, responsable de qualitat, i Remedios Barona, directora del centre.
(Foto: M. Lorenzo)

Les enquestes, les millors radiografies

Un dels principals sistemes per l'arreglada d'informació sobre la percepció d'alumnat, famílies, personal i empreses al voltant de diferents aspectes del centre, el varen constituir les enquestes. D'aquesta manera s'autoavalua l'institut i es pot actuar per millorar-lo. Tenir una "foto fixa" és una de les primeres tasques que ha d'encetar un centre que vulga establir un sistema de qualitat.

Alumnat. Les dades dels estudiants es van obtenir mitjançant 390 enquestes realitzades als diferents nivells d'ensenyament impartits en l'IES Salvador Gadea. El 75,5% dels alumnes preguntats va manifestar estar satisfet de pertànyer al centre i el recomanaria a altres alumnes. L'opinió dels alumnes també és positiva pel que fa a les expectatives, ja que un 65,5% diu que els ensenyaments rebuts responen a allò que esperaven. A més a més, un 61% assenyalava que està satisfet amb l'actuació dels professors. L'accessibilitat als professors i a la resta del personal del centre també supera en aquests dos casos el 61%. Pel que fa a la convivència en el centre, el 68,8% dels alumnes es decanta per titllar-la de bona. El mateix percentatge, el 68,8% que aconsegueix l'aprovació de l'ensenyament de qualitat que hi ha en el centre. Més d'un 70% dels alumnes també conclou que les instal·lacions i funcionament del centre i el tracte són bons. Les qüestions que menys valoració mereixen per als alumnes són, d'una banda, les activitats extraescolars, perquè només un 43,1% n'està satisfet i, d'una altra, la informació al voltant dels projectes institucionals del centre, ja que només un 35,7% diu estar-ne informat.

Personal (PDI i PAS). En el qüestionari, al qual va respondre el 85,3% del col·lectiu, més del 69% dels enquestats va reconèixer sentir-se satisfet amb l'ambient i amb el clima de treball. També van qualificar amb el mateix percentatge la comunicació entre l'equip directiu i el personal. El 58,7% del PDI i del PAS va afirmar que pot

participar en els plans i desenvolupament del centre, i per a més d'un 59% l'equip directiu anima a la realització de les propostes que plantegen. Els dos punts sobre els quals més cal incidir per tal de millorar, segons les dades que ofereixen els qüestionaris, es refereixen a la percepció del personal i a les capacitats del mateix: només un 26,2% diu sentir-se valorat per l'administració educativa i sols un 44,1% expressa que es tenen en compte les capacitats professionals en l'assignació de responsabilitats.

Famílies. L'enquesta per a les famílies es va traslladar a 26 d'elles, a través de la Junta Directiva de l'AMPA, una mostra estadísticament representativa. El 69,9% de les famílies assegura tenir confiança en el centre, estant el 64,2% satisfets amb la manera d'actuar del tutor. Per al 65,5% dels progenitors, la disciplina existent afavoreix la convivència i, en general, qüestions com les activitats extraescolars, l'ambient i la comunicació amb el professor, compten amb la seua aprovació, ja que supera el 57%. Les instal·lacions i el tracte correcte mereixen les majors notes, ja que estan d'acord amb elles més del 71% dels enquestats. I, de nou, els aspectes que menys qualificació mereixen són els referits al grau de coneixement dels projectes institucionals del centre, ja que només el 44,8% afirma conèixer-los.

Empreses. Les empreses són un dels col·lectius que millor valoren l'IES Salvador Gadea. El 83% de les empreses consultades diu conèixer el centre i mantenir una comunicació fluida amb aquest. El 69,1% de les mateixes considera que els alumnes del centre estan prou preparats quan hi comencen el període formatiu de pràctiques. A més a més, en el personal, el 83,5% manifesta que l'actitud dels alumnes en les empreses és adequada. El grau de satisfacció de les empreses es palesa clarament quan prop del 86% assevera que recomanaria els alumnes del centre a d'altres les empreses. La pitjor qualificació està en el temps de durada de les pràctiques, ja que el 59,6% optaria per un període superior.

ENTREVISTA

27

Susana García-Cerveró**Senior Euroland Economist**

Susana García-Cerveró (València, 1968) és llicenciada en Economia per la Universitat de València (1991) i doctora en Economia per l'European University Institute (1998). En l'actualitat treballa en el Deutsche Bank, al cor de la city londinenca i el viatge forma una part important de la seua vida: Florència, Berkeley o el Fons Monetari Internacional han sigut algunes de les estacions que ha visitat i on ha vist i viscut la diversitat. Per això pensa que el mestissatge és el futur més probable. Aquesta executiva, que fa prediccions per al Banc Central Europeu, comparteix la responsabilitat familiar amb la seua parella, però no creu que existisca molta solidaritat de gènere a la city, on l'ambient és majoritàriament masculí. La seua actitud vitalista i positiva fa que espere una major participació de les dones, però matisa: "Tot i així, a la meua empresa més del 90% de les secretàries són dones, i en canvi ho són menys del 10% dels 'managing directors'".

"Com sempre, el poder està amb els diners. Amb els diners i amb els mitjans de comunicació."

Quan era estudiant, va dissenyar el seu futur professional o es va trobar amb ell?

La meua carrera professional ha sigut un mica fortuïta, però, en retrospectiva, me n'adone que n'hi ha prou elements que sempre m'han atret, que fins a cert punt és una conseqüència lògica de la meua formació i dels meus interessos. Tot i així, sempre hi ha esdeveniments aleatoris en la vida. Jo m'estime més pensar que una sempre està més o menys en control de la seua vida i del seu futur. Si t'agrada el teu present, el gaudeixes, si no, fas els possibles per tal de canviar-lo.

Com arriba una economista espanyola a ser experta en mercats globals i a treballar en una institució com el Deutsche Bank?

Molt experta no em considere en res, però sí que us vaig a explicar com vaig acabar treballant a Londres, prou per casualitat, la veritat. Després d'estudiar Economia, i mentre treballava com Ajudant d'Escola Universitària, vaig anar amb una beca de Banca a l'Institut Universitari Europeu de Florència. Un cop allà vaig saber de la possibilitat de sol·licitar una plaça per a fer el doctorat en aquesta institució. L'acceptació incloïa una beca del Ministeri d'Afers Exteriors per tres anys. Per a mi, Florència fou un punt d'inflexió en la meua vida, professional i personal. Em va permetre de conèixer un munt de gent fantàstica —a molts dels meus >>

“Conèixer unes altres gentes i unes altres cultures ajuda a conèixer-se un mateix, és tremendament enriquidor i, sobre tot, et fa més tolerant.”

>> millors amics els vaig conèixer allà- i em va obrir moltes portes des del punt de vista professional: vaig fer un intercanvi amb la Universitat de Berkeley a Califòrnia al llarg d'un semestre; vaig treballar al Fons Monetari Internacional al llarg d'una estada d'estiu, amb el professor Michael Artis com assistent. En acabar la tesi, vaig començar a cercar feina a Londres, per raons personals. Vaig aconseguir una plaça a la Universitat de Middlesex i un dels meus *referees* per al treball, el professor Mark Salmon, em comentà que al Deutsche Bank estaven cercant un econòmetra. En un principi no tenia preferències entre la vida acadèmica i el sector privat, de fet vaig acabar ben farta de la tesi doctoral. Així que vaig decidir provar en una àrea on el treball semblava més tangible, més en relació amb la realitat.

La casualitat la trobà sempre disposada a moure's, veritat?

Sempre m'han atret altres cultures i altres gentes, i m'encanta viatjar. Quan estava fent la tesi a Florència, arribà un moment en què vaig sentir una mena de vertigen, perquè res no em lligava enlloc, no tenia cap restricció a l'hora de triar on treballar —potser la llengua, l'única. De tant en tant està bé tenir restriccions que t'acoten les opcions: voler estar amb la família, amb els amics... o tenir preferència per zones càlides, el que siga. Però cal no tenir por del canvi. Trobe que paga la pena estar disposat a moure's, sobretot al començament de la carrera professional. La meua experiència és que no es pot tenir tot. La qüestió és esbrinar què és més important, o superficial, per a cadascú.

En què consisteix la seua feina?

En essència, prediem allò que farà el Banc Central Europeu amb els tipus d'interés (esperem que apugen a juny, finals d'agost, desembre i març de 2007). Per això és necessari prendre-li el pols a l'economia de la zona euro, seguir els indicadors d'activitat, de confiança, monetaris, d'inflació... A més a més, és imprescindible seguir de prop els esdeveniments econòmics i polítics en tots els seus països. En concret, jo me n'encarregue d'Itàlia, Espanya i Portugal, però també tinc responsabilitats a nivell de la zona euro.

El seu doctorat es va centrar en el mercat americà, treballa en la *city* londinenca, en una institució com el Deutsche Bank... On està el poder en l'actualitat? Qui marca els ritmes?

Doncs, imagine que, com sempre, el poder està amb els diners. Amb els diners i amb els mitjans de comunicació. De moment hi ha una mena de discursió als mitjans (per exemple, al Financial Times) al voltant de quin és el centre financer per excel·lència, Londres o Nova York. De moment, Londres n'és al davant. Hi ha més bancs d'inversió internacionals a Londres que a Nova York. La globalització i el volum de negocis són probablement els parà-

metres que cal tenir en compte. Però no hi ha tensió entre tots dos centres, i no crec que els bancs tinguin cap agenda secreta: miren de fer bé la seua feina i de guanyar la major quantitat possible de diners.

A la llum de la seua experiència, quines són les claus per a la definició del perfil d'una executiva internacional?

Ni tinc ni idea. N'hi ha perfils molt distints i no els conec tots. A més a més, jo no em considere una executiva internacional. La gent que conec amb més responsabilitats han de viatjar prou (un parell de vegades cada setmana) i, per descomptat, són molt bons en la seua feina. Tracten sovint amb clients i tenen una capacitat de reacció i de treball notable. Són disciplinats, parlen un parell de llengües i solen tenir facilitat per a tractar amb la gent.

Als sectors de l'alta economia, treballen només economistes o hi trobem també d'altres treballadors?

En institucions com el Ministeri d'Economia, bancs centrals o organismes internacionals (Fons Monetari, Banc Mundial...) gairebé tothom és economista. En els bancs d'inversió de la *city*, curiosament, no tant. Tot depèn d'on es treballa. La majoria dels bancs ofereixen un programa per a captar els millors estudiants de cada promoció (acabats de llicenciar o diplomats) i els formen ells, així que no cal que vinguen amb la lliçó apresada. Al llarg del període d'aprenentatge cobren un sou i van rotant en un parell de treballs al banc. A la fi, quasi tots troben feina. Però no tots són economistes, alguns han estudiat anglès, o art, o filosofia. També és veritat que el sistema educatiu anglès és prou flexible.

Segons un article publicat al suplement Nueva Economía (29-01-06), les executives guanyen poder a les empreses de la city londinenca. Està vosté d'acord amb aquesta afirmació? Com està la situació pel que fa a Espanya? Influeix el fet que la Borsa de Londres estiga dirigida per una dona?

No ho sé, no tinc prou informació per corroborar-ho ni per negar-ho. El que és cert és que cada vegada hi ha més dones preparades i, tenint en compte que la situació de discriminació s'ha prolongat al llarg de massa temps, cal esperar que les coses canvien vers una major participació de les dones en la presa de decisions. Potser el procés siga lent, però jo trobe que és imparabile. Tot i així, a la meua empresa més del 90% de les secretàries són dones, i en canvi ho són menys del 10% dels 'managing directors'. Aquest és un nivell de responsabilitat molt elevat. I no crec que les proporcions siguen significativament diferents en d'altres bancs de la city.

Fa molts anys que no treballo a Espanya, i el cert és que mai no vaig treballar en el sector privat. No sé si a Espanya el mercat de treball és més o menys masclista que al Regne Unit. El que sí és cert és que la city, en general, és molt meritocràtica, i molt dinàmica. Fidelitat o antiguitat no s'hi valoren tant com a certes empreses espanyoles. Així que, si ets bona i tens una mica de sort, al Regne Unit pots promocionar. Com a exemple, la directora de la Borsa de Londres o les dues membres del comitè de política monetària del Banc d'Anglaterra (d'un total de 9). La contrapartida és que ni hi ha gaires miraments a l'hora de despatxar ningú.

La conciliació entre la vida professional i la familiar és un tema d'actualitat, si més no a Espanya. Com es viu aquesta situació des de la mobilitat internacional?

Trobe que la tendència va cap a molta més flexibilitat en el mercat de treball aplicat a ambdós sexes. Certs treballs, per la seua mateixa naturalesa, no admeten molta flexibilitat, però, si és allò que vol la societat, es pot avançar en la direcció desitjada. Seria ideal que tots poguérem triar, més o menys, com i quant treballar: des de casa, mitja jornada, quatre dies a la setmana, el que siga. I que, a més a més, i això és igualment important, que no es penalitze ningú per les seues eleccions.

Personalment, jo no considere que el meu fill Max siga la meua única responsabilitat. És difícil coordinar un fill amb dues feines a temps complet i sense recolzament familiar (els meus pares són un encant, però viuen a València). Evidentment, hi cal ajuda, i nosaltres la tenim. Fins ara hem sigut afortunats, perquè tot i que tenim clar que en Max és la nostra prioritat, no hem tingut grans problemes en coordinar les nostres carreres professionals.

En la seua activitat habitual, es relaciona amb altres dones del seu mateix nivell professional? Hi ha alguna diferència respecte dels homes? Hi existeix solidaritat de gènere?

La city és majoritàriament masculina. La majoria de clients i de les persones que prenen decisions d'importància són homes. Potser l'ambient és masculí, però les dones que veig al meu voltant no repliquen pautes de comportament específiques, sinó que són elles mateixes. És probable

"Probablement, el mestissatge en sentit ampli és el futur. Homes, dones, gais, lesbianes, blancs, obscurs, més obscurs, mestissos, rossos, protestants, catòlics, agnòstics, caribenys, europeus, americans, asiàtics, budistes, alts, baixos, guapos i no tant."

que hi hagen diferències de comportament, però a mi em costa veure-les, en part perquè tampoc no hi existeix un prototip d'home. A la meua empresa hi ha gent de races, cultures, religions i nacionalitats diferents. La diversitat és tal que identificar allò que és típicament masculí o típicament femení en aquesta indústria és una mica inútil. Però, si haguera d'esforçar-me, crec que els homes, en general, tenen més ego i tendeixen a estar més orgullosos d'ells mateixos pel mateix treball ben fet. En qualsevol cas, insistisc, n'hi ha de tot.

No crec que existisca molta solidaritat de gènere. Potser a nivell molt personal, però, en general, l'ambient és força individualista. Existeix un grup que promou el "networking" entre dones de la city i convida personalitats, sobretot del món anglosaxó, per a debatre al voltant de diferents temes, però jo no hi he anat mai. Potser hauria de ser més solidària...

Ens parlava de la diversitat de la city. Els espais futurs estaran fortament polaritzats?

No ho crec. Probablement, el mestissatge en sentit ampli és el futur. Homes, dones, gais, lesbianes, blancs, obscurs, més obscurs, mestissos, rossos, protestants, catòlics, agnòstics, caribenys, europeus, americans, asiàtics, budistes, alts, baixos, guapos i no tant. Però, idealment, la gent no es relaciona en funció de ser "budista" o "dona" o "europea", sinó com a individus, tot i que sempre hi ha gent que se sent més còmoda amb les etiquetes, per aplicar-les als altres o per a protegir-se.

Dret internacional, fusions, fiscalitat, arbitratges... Des d'aquestes talaies, com es veuen els processos de globalització?

Com a irreversibles.

I com afectarà aquesta irreversibilitat a les generacions futures?

Una de les implicacions més evidents és l'accés a béns i a serveis als quals no teníem accés fa uns anys. Des de fruits exòtics fins a practicar espeleologia a Nova Zelanda, passant per sofisticats productes financers. El flux de moviment de capitals, béns i serveis acabarà pressionant les persones, tot i que a Europa sembla que som particularment poc inclinats a moure'ns. Imagine que la tendència serà vers un món empresarial, sobretot en el sector privat, més dinàmic, més flexible i més competitiu. >>

"...cal no tenir por del canvi. Trobe que paga la pena estar disposat a moure's, sobretot al començament de la carrera professional."

Recentment va visitar la Universitat de València, la seua universitat. Hi ha notat molts canvis d'ençà que va marxar?

Jo vaig estudiar a l'edifici que està a Blasco Ibáñez, i el nou campus em va semblar fantàstic. Les instal·lacions i els edificis són de molt bon nivell. De segur que la gent que hi treballa ja els haurà trobat un munt de defectes, però, des de fora, com a convidada, m'impresionà molt en el bon sentit. És una àrea on abelleix treballar, llegir i relaxar-se. Està ben concebuda i trobe que prou ben comunicada. En el tema personal, em va fer molta il·lusió veure alguns dels meus antics professors (Javier Andrés, Paco Pérez, Javier Escrivà...) i als meus companys de la Universitat que, ara, són pràcticament tots titulars.

Què li agradaria dir als joves en relació amb les estratègies de formació? Mobilitat, idiomes...

Els aconsellaria que, de manera complementària als seus estudis (de no ser que es decanten per la filologia) miren d'estudiar idiomes. Parlar anglès és quasi imprescindible per a treballar en qualsevol lloc de rellevància. I que marxen d'Erasmus a tots els països que puguin. És una oportunitat genial que ofereix la universitat. Conèixer unes altres gentes i unes altres cultures ajuda a conèixer-se un mateix, és tremendament enriquidor i, sobretot, et fa més tolerant. Viatjar i llegir tot el que puguin. Obrir la ment i els sentits... i passar-s'ho bé! Perquè convé que se senten bé amb ells mateixos mentre s'enfronten a una carrera universitària.

Sabem que és vosté molt vitalista. No troba a faltar el sol mediterrani?

Moltíssim! Però molt, molt, molt! No hi ha res com un capvespre a la Malvarrosa. Sniff...●

NÚM. 1 OCTUBRE DE 2004

• Els estudis de Bàsiques i Tècniques • Escola, immigració i gestió de la diversitat cultural • L'atenció a l'alumnat estranger de l'IES Conselleria de València • Entrevista a M^a. Antonia García Benau, secretària del Consell de Coordinació Universitari del Ministeri d'Educació

NÚM. 4 NOVENBRE DE 2005

• Els estudis d'Educació • No sense la música • El cinema a l'aula • Entrevista a Justo Nieto, Conseller d'Empresa, Universitat i Ciència

NÚM. 2 GENER DE 2005

• Els estudis d'Humanitats • Convivència i educació: una mirada des del gènere • Una altra manera d'intervenir en conflictes • Entrevista a M^a. Jesús Sansegundo, ministra d'Educació i Ciència

NÚM. 5 FEBRER DE 2006

• Els estudis de Salut • No presentat • Stop a la exclusió: alternatives per atendre i facilitar la inserció • Entrevista a Enríque Gil Calvo, Sociòleg

NÚM. 3 ABRIL DE 2005

• Els estudis de Ciències Socials • L'orientació: experiències i reptes de futur • L'agenda de recerca d'ocupació: eina de formació, orientació professional i inserció laboral • Entrevista a Mariano Fernández Enguita, Catedràtic de Sociologia a la Universitat de Salamanca

Pròxim número: **NOVENBRE de 2006**

SUBSCRIVIU-VOS A FUTURA

Si t'interessa rebre al teu domicili o al teu centre de treball la revista FUTURA truca al 963 864 535 (de dilluns a divendres, de 8.00 a 15.00 h) o envia un missatge amb les teues dades a revista.futura@uv.es

UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Més i més *blogs*

La Xarxa entre 2

Continuem la secció de FUTURA en la qual resseguim al *Concurs d'Edublogs per a centres de secundària*. En aquest diàleg Alícia Villar i Eduard Ramírez, tècnics d'informació del DISE, repassen les propostes que han participat en la convocatòria.

Eduard Ramírez. Ja s'ha tancat el termini del concurs de *blogs*, veritat, Alícia?

Alícia Villar. Sí, el passat 15 de maig. I fins a l'últim dia rebérem *blogs* nous!

E.R. Ah, sí, així que al final el concurs s'ha animat. Molt bé, però quantes propostes n'hem rebut en total?

A.V. Doncs, Uardo, en total cinquanta-quatre...

E.R. Cinquanta-quatre!! Sí que és cert que la gent s'ha llançat. I estan coordinats en algun projecte, o cada *blog* és independent?

A.V. La gran majoria pertanyen a projectes pedagògics que impliquen la participació de tot un grup d'alumnes.

E.R. Molt bé, perquè això respon al perfil més habitual dels *blogs* educatius, pensats com a eina d'aprenentatge a través d'un ús col·lectiu.

A.V. Sí, eixa és una de les característiques diferenciadores dels *edublogs*, que no són exclusivament un dietari individual i virtual. Mentre creix el fenomen *logger*, els professors de secundària hi estan descobrint un mitjà motivacional per als estudiants. Perquè com els joves estan acostumats als entorns multimèdia els pot resultar més atractiu el treball amb internet, i apareixen debats que transcendeixen l'espai de l'aula...

E.R. És clar, i a més també transforma els rols tradicionals de professor i d'aprenent. Això ajuda a captar l'atenció dels estudiants i afavoreix una comunicació més horitzontal, perquè tots els implicats en el procés poden aportar idees i un treball que reverteix i conforma el resultat del grup.

A.V. El cas és que amb els *blogs* s'està produint un fenomen de democratització de l'edició digital, i això posa a l'abast un ventall d'eines senzilles per editar continguts. Eixes capacitats de generar interactivitat i interconnexió, unides al to personal, informal i espontani que caracteritza els *blogs*, obri noves possibilitats pedagògiques.

E.R. I en què consisteixen els projectes que ens han arribat?

A.V. Mira, des d'Escuela 2, de La Canyada, la professora María García ha promogut que cadascú dels seus alumnes d'anglès de tercer i de quart d'ESO mantinguen un *blog* personal al qual comenten notícies d'actualitat mentre practiquen la seua expressió en anglès. Així milloren la seua producció escrita, però també més coses: fomenten l'autonomia d'aprenentatge i la creativitat per a buscar materials, descobrixen les potencialitats d'un *blog*, col·laboren en un projecte comú... i viuen una experiència d'ensenyament globalitzat i no reduïda en compartiments.

E.R. Bé, sí que li han tret profit, sí. Aquest és un bon exemple d'aplicació per al treball d'una assignatura concreta, a banda que pel camí els estudiants han guanyat l'experiència personal de fer seu un instrument informàtic útil. I aquests en què consisteixen?

A.V. Doncs ací trobem iniciatives ben diverses. Un dels *blogs* orienta sobre l'accés a la universitat per a les persones majors de 25 anys, detalla els requisits que han de complir els aspirants, les parts de l'examen... i ofereix esquemes per a guiar el comentari de text. Està promogut per Pedro García i pel centre de Formació de Persones Adultes Vicent Ventura.

E.R. Una bona guia d'informació útil. I aquest, *Motos Tuning*?

A.V. Mostra motos personalitzades, un *blog* aparador d'aficions dels joves. És una de les dues propostes que han arribat del centre Asunción de Nuestra Señora; l'altra s'ocupa d'energies alternatives, la solar i l'eòlica, i explica de manera senzilla inconvenients, avantatges i d'altres característiques tècniques complementàries.

E.R. Ah, mira, aquest altre es diu *Biotop* i està conduït per un equip d'estudiants que comenten notícies mediambientals, les exposen a classe i després les adapten a un estil periodístic per tal de presentar-les en el *blog*. A més, el *blog* forma part d'un projecte més ampli, perquè el grup també realitza una auditoria ambiental del seu centre, l'IES Vicenta Ferrer Escrivà.

A.V. Sí, és un altre model de coordinació. Toni Cassany ha optat perquè el treball de cadascú acabe en una presentació comuna, en lloc de mantenir *blogs* personals. I no es limiten als valors curriculars ni als usos virtuals, sinó que el col·lectiu promou activitats que miren d'engrescar tota la comunitat escolar.

E.R. La participació activa dels estudiants! Això sempre dinamitza la vida dels centres.

A.V. Sí, i encara en tenim un altre que és típicament participatiu. El seu títol és *Flâneur*, pel passejant que Baudelaire presentava com el cercador de la bellesa entre allò comú. Carolina Otero i Salud Domingo tenen el projecte que Gençana adapte la seua revista al format *blog*. Així aconseguiran una flexibilitat impensable en les publicacions de premsa, una accessibilitat molt superior i des de qualsevol lloc, a més d'una major diversitat de continguts a causa de la participació d'alumnes de diferents modalitats de batxillerat.

E.R. Clar, una idea genial de tan senzilla, és una aplicació molt evident que multiplica les possibilitats d'un projecte típic d'un centre d'estudis de secundària.

A.V. Sí, sí, hem rebut un bon grapat de propostes molt interessants, que demostren la utilitat del fenomen *blogger* aplicat a usos pedagògics i educatius. Però ens han obert més encara la visió cap a idees que no se'ns havien acudit. N'estem molt contents, de la resposta al concurs!

E.R. Sens dubte, perquè ací hem trobat continguts atractius, bona feina en buscar enllaços, disseny, i uns objectius pensats i treballats amb intenció educativa...

A.V. I això que és la primera convocatòria per a un instrument tan i tan nou. Açò només és el principi! Al pròxim número ja coneixem els resultats, però ara és el torn de la comissió, que haurà de debatre molt a partir del material d'aquestes propostes.

CAMPUS D'INFORMACIÓ

POSTGRAUS OFICIALS DE LA UV

Els canvis en el concepte i en l'estructura del estudis universitaris que ha generat el procés de Bolònia, creant un Espai Europeu d'Educació Superior amb titulacions homogènies en tota Europa, començarà a ser una realitat en la Universitat de València a partir del proper curs. La Universitat de València ha rebut autorització per a impartir 37 títols oficials de postgrau distribuïts entre totes les àrees de coneixement. Els nous ensenyaments de postgrau permetran acostar l'oferta formativa de la Universitat a les demandes de l'entorn, com ara el desenvolupament social i econòmic, especialment en sectors emergents, i la recerca científica i humanística, bàsica i aplicada.

Les persones interessades en conèixer l'oferta i contingut dels postgraus i cursar-los disposen de tota la informació a la pàgina www.uv.es/postgrau i al Servei General de Postgrau de la Universitat de València, ubicat a l'edifici del rectorat, Av. Blasco Ibáñez, 13. A partir del 15 de juny podrà fer-se la preinscripció i les persones admeses formalitzaran la matrícula a setembre.

Edifici del Rectorat de la Universitat de València. (Foto: M. Lorenzo)

Programa Oficial de Postgrau		Títols oficials	Altres universitats participants
1	Tecnologies per a la Salut i el Benestar	Màster en Enginyeria Biomèdica	Universitat Politècnica de València
		Màster en Física Mèdica	
		Màster en Optometria Avançada i Ciències de la Visió	Universitat d'Alacant
		Doctorat	
2	Bioteχνologia	Màster en Biologia Molecular, Cel·lular i Genètica	
		Màster en Biotecnologia de la Reproducció Humana Assistida	
		Doctorat	
3	Neurociències	Màster en Neurociències	Universitat Miguel Hernández d'Elx, Universitat de Múrcia
		Doctorat	
4	Química Orgànica Experimental i Industrial	Màster en Química Orgànica Experimental i Industrial	Universitat d'Alacant, Universitat Jaume I de Castelló, Universitat Politècnica de València, Universitat Cardenal Herrera, Universitat Miguel Hernández d'Elx
		Doctorat	
5	Química Teòrica i Computacional	Master in Theoretical Chemistry and Computational Modelling/ Màster en Química Teòrica i Modelització Computacional	Internacional
		Doctorat	
6	Enginyeria Química, Ambiental i de Processos	Màster en Enginyeria Ambiental	Universitat Politècnica de València
		Doctorat	Universitat Politècnica de València
7	Nanociència i Nanotecnologia	Màster en Nanociència i nanotecnologia molecular	Diverses universitats espanyoles
		Doctorat	
8	Ciències de la Comunicació	Màster en Continguts i Formats Audiovisuals a l'Era Digital	
		Doctorat	
9	Desenvolupament Econòmic i Cooperació	Màster en Desenvolupament, Institucions i integració econòmica	
10	Desenvolupament Local i Territori	Màster en Gestió i Promoció del Desenvolupament Local	Universitat d'Alacant, Universitat Jaume I de Castelló
		Doctorat	
11	Gestió Cultural i de les Arts	Màster en Gestió Cultural	Universitat Politècnica de València
		Doctorat	
12	Patrimoni Cultural	Màster en Patrimoni Cultural	
		Doctorat	
13	Estudis Jurídics, Ciències Polítiques i de l'Administració Pública	Màster en Dret de l'Empresa	
		Màster en Estudis Internacionals i de la Unió Europea	
14	Ètica i Democràcia	Màster en Ètica i Democràcia	Universitat Jaume I de Castelló, Universitat de Barcelona, Universitat Autònoma de Barcelona, Universitat de Girona
		Doctorat	
15	Estudis de Gènere	Màster en Gènere i Polítiques d'Igualtat	
		Doctorat	
16	Banca i Finances Quantitatives	Màster en Banca i Finances Quantitatives	Universitat Complutense de Madrid, Universitat del País Basc
		Doctorat	

17	Economia Industrial	Màster en Economia industrial Doctorat	
18	Economia Internacional	Màster en Internacionalització Econòmica: Integració i Comerç Internacional Doctorat	Universitat Jaume I de Castelló
19	Màrqueting	International Master in Business Administration/Màster en Gestió Internacional de Negocis Màster en Màrqueting i Investigació de Mercats Doctorat	Internacional Universitat Jaume I de Castelló, Universitat Politècnica de València, Universitat d'Alacant
20	Biomedicina i Farmàcia	Màster en Investigació i Ús racional del Medicament Doctorat	
21	Malalties Infeccioses	Màster Internacional en Malalties Parasitàries Tropicals Doctorat	
22	Física	Màster en Física Avançada Doctorat	
23	Mobilitat Humana	Màster Internacional de Migracions Doctorat	Internacional
24	Llengua, Literatura i Cultura	Màster en Assessorament Lingüístic i Cultura Literària: Aplicacions al Context Valencià Doctorat	Universitat d'Alacant, Universitat Jaume I de Castelló
25	Estudis Hispànics Avançats	Màster en Estudis Hispànics: Aplicacions i Investigació Doctorat	
26	Psicologia dels Recursos Humans	Màster en Psicologia del Treball, de les Organitzacions i dels Recursos Humans Doctorat	Internacional, Erasmus Mundus
27	Biodiversitat	Màster en Biodiversitat: Conservació i Evolució Doctorat	
28	Recursos Marins	Màster en Aquicultura Doctorat	Universitat Politècnica de València
29	Infermeria	Màster en Infermeria Oncològica Doctorat	
30	Tecnologies i Serveis de la Societat de la Informació	Màster en Sistemes i Serveis en la Societat de la Informació Doctorat	
31	Salut Pública i Gestió Sanitària	Màster en Salut Pública	
32	Ciències del Treball i Recursos Humans	Màster en Prevenció de Riscos Laborals	

PROVES DE LLENGUA OBERTES A TOTHOM

Amb la intenció d'apropar la universitat a la societat i de donar resposta a una demanda que venia detectant-se des de fa un temps, el Servei de Política Lingüística (SPL) de la Universitat de València ha obert a tothom les seues proves de llengua. Això vol dir que, a partir de la convocatòria de febrer de 2006, qualsevol persona major d'edat, estiga o no vinculada a la Universitat de València, pot inscriure's i examinar-se dels nivells oral, elemental, mitjà o superior de valencià. A aquells que no siguen membres de la comunitat universitària els caldrà abonar una taxa per drets d'examen de 10 €, que valdrà per a una sola convocatòria.

La superació de les proves dóna dret a l'emissió d'un certificat acreditatiu que és vàlid dins l'àmbit universitari i, a més a més, compta amb el reconeixement del Govern Balear i de la Generalitat de Catalunya. Les proves de nivell tenen lloc dues vegades a l'any: matrícula al mes de gener per als exàmens de febrer i matrícula al mes de maig per als exàmens de juny. La inscripció pot fer-se a la web del Servei o directament a les seues dependències administratives. Això sí, la documentació requerida s'ha de fer arribar al Servei dins el període d'inscripció. Els programes corresponents als diferents nivells estan a disposició de les persones interessades en la web del SPL, on també s'hi pot consultar el model d'examen.

Calendari de les pròximes proves:

Nivell	Data	Hora
Coneixements orals	20 de juny	9.00
Nivell elemental	21 de juny	9.00
Nivell mitjà	22 de juny	9.00
Nivell superior	23 de juny	9.00

Lloc de realització de les proves: Aulari V
C. Menéndez i Pelayo, s/n, 46010 València

Més informació:

Servei de Política Lingüística
C. Menéndez i Pelayo, 3-5, 46010 València
963 937 160
www.uv.es/spl • spl@uv.es

UNIVERSITAT D'ESTIU DE GANDIA. TERRITORIS 2006

Després de 23 anys, la Universitat d'Estiu de Gandia és ja una cita obligada per a la formació, el debat i la cultura cada juliol. Enguany, la Universitat de València i l'Ajuntament de Gandia ens proposen un total de 13 cursos baix el títol Territoris 2006, a més de tallers, activitats obertes i un seminari especial sobre Espanya i la Unió Europea al segle XXI. El programa es desenvolupa entre el 10 i el 21 de juliol a la Casa de Cultura-Marqués de González de Quirós, que és la seu permanent de la Universitat d'Estiu de Gandia, al Palau Ducal, seu de la Universitat Internacional de Gandia, promotora d'aquesta activitat, i a les dependències de la Universitat Popular. La matrícula en els diferents cursos i tallers podrà fer-se a través de la web de la UIG entre el 26 de maig i el 30 de juny.

PROGRAMA

Dilluns 10

Conferència d'obertura

Identitat i territori: els cercles de la consciència, a cura de Joan Francesc Mira

• CURSOS

Setmana del 10 al 14 de juliol

Història i territori

Coordinació: Antoni Furió

Un país de ciutats

Coordinació: Josep Sorribes i Néstor Novell

El futur de la ciència. Reptes de la investigació valenciana

Coordinació: Martí Domínguez

País Valencià: tendències actuals de canvi social

Coordinació: Rafael Xambó

Relacions entre desertificació, canvi climàtic, recursos hídrics, planificació i sostenibilitat. Quina és la situació de la Comunitat Valenciana?

Coordinació: Luis Recatalá

L'economia valenciana en la cruïlla

Coordinació: Vicent Soler

Setmana del 17 al 21 de juliol

Cultura i art

Coordinació: Immaculada Tomás

Un territori amb futur o un futur sense territori

Coordinació: Josep Vicent Boira

La intervenció social des de baix. El territori com element integrador

Coordinació: Rosario Alonso

Territori, salut i risc. Geografies terapèutiques

Coordinació: Ramón Camaño

L'educació al País Valencià: oblits, conflictes i resistències

Coordinació: Ferran Roda

Del malestar al benestar comunicatiu

Coordinació: Josep Lluís Gómez Mompart

Espanya i la Unió Europea al segle XXI

Joan del Alcàzar

• TALLERS

Setmana del 10 al 14 de juliol

Educació sexual: identitat i orientació sexual
Vicent Bataller i Mercedes García

Les imatges literàries del País

Carme Gregori

Tractament digital d'imatges

Eduardo Malonda

Tai-txi-txuan estil chen

María Rozalén

La cuina valenciana oculta

Àngel Reig

Setmana del 17 al 21 de juliol

Risc i consentiment informat

Amparo Benavent i Pilar Carrascosa

La informació amagada darrere l'agenda oficial

Francesc Arabí

Taller d'iniciació al teatre

Pep Sanchís

Seminari especial

Espanya i la Unió Europea al segle XXI
Joan del Alcàzar i Alberto Aggio

Divendres 21

Cloenda

Homenatge a Matilde Salvador

Mes informació: www.uv.es/uig

OLIMPIADES D'ECONOMIA: LA RECTA FINAL

Vora 300 estudiants de segon de batxillerat d'instituts i col·legis valencians prengueren part en la fase local de l'Olimpiada d'Economia, que una vegada més han convocat la Facultat d'Economia de la UV, la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales de la UA i la Facultat de Ciències Jurídiques i Econòmiques de la UJI. Els finalistes (14 de les comarques de València, 5 de les de Castelló i 12 de les d'Alacant) participaran en la fase autonòmica el proper 19 de juny a la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales de la Universitat d'Alacant. Els deu primers classificats seran premiats amb la matrícula gratuïta per al curs que ve en qualsevol de les titulacions que imparteixen les facultats convocants i, a més a més, els tres primers rebran un ordinador per a ells i un altre per al seu centre. Els organitzadors d'aquesta iniciativa, que han estat pioners en l'Estat espanyol, han pogut exportar-la a altres autonomies i no descarten que, en un futur, se'n puga incloure una fase estatal. Mentrestant, enhorabona als finalistes i sort en la prova!

LLIURAMENT DE PREMIS DE L'OLIMPIADA DE BIOLOGIA

El proper 1 de juny tindrà lloc a l'Aula Magna de la Universitat de València (C. Universitat, 2) el lliurament de premis de l'Olimpiada de Biologia. Enguany han participat 250 estudiants de batxillerat dels instituts de les comarques de Castelló i de València, i vora un centenar de les d'Alacant. Els deu guardonats rebran com a premi la matrícula gratuïta per al primer curs en qualsevol de les titulacions de la Facultat de Ciències Biològiques.

A més a més, la Universitat farà un reconeixement exprés als tres estudiants que van participar en la Olimpiada nacional i que provenen dels instituts finalistes de l'edició autonòmica del curs passat. Parlem de Sergio Zurita Copovi, de l'IES Arabista Ribera de Carcaixent, Sanda Lekic, de l'IES núm.2 d'Almassora i de Carmelo Pérez Golf, de l'IES San Blas d'Alacant.

IES St. Vicent Ferrer	Alexandre Pérez Girbes	Algemesí
IES Penyalgosa	Georgina Oliver Guimerà	Castelló
Col. Los Naranjos	Ángela Rodríguez Miñana	Gandia
Col. San Bartolomé	David Fraile Navarro	Godella
Col. El Armelar	Jaume Redondo Martínez.	Paterna
IES L'Om	Ulises Martínez Mengual	Picassent
Col. Int. Ausiàs March	Estíbaliz Fontecha Núñez	Picassent
IES Camp de Morvedre	José Aguilar Rodríguez	Sagunt
IES Campanar	Juan Carlos Almazán Villa	València
IES Campanar	Daniel Tamarit Chuliá	València

EL TEMPS NO EXISTEIX: ART I CIÈNCIA

La Sala Parpalló de València va inaugurar el passat 17 de maig l'exposició d'escultures cinètiques de llum de l'artista i científic britànic Paul Friedlander. Físic, matemàtic i llicenciat en Belles Arts, aplica els seus coneixements científics a l'art contemporani. Friedlander troba la seua inspiració en la Física i en la Cosmologia, i la seua reflexió gira al voltant del temps. Amb les seues escultures de llum crea art cinètic que està en permanent flux: les escultures es mouen, són transparents, lluminoses i ingràvides. Coincidint amb l'inici de l'exposició, la Sala Parpalló va organitzar un seminari per abordar des de la Física, la Filosofia i l'Art la inexistència del temps. El seminari va comptar amb la participació de l'artista i de Julian Barbour, que conciliant la teoria de la relativitat d'Einstein i la teoria quàntica ha arribat a afirmar que, en un nivell fonamental, el temps no existeix. Aquesta proposta està a la base de l'obra de Friedlander i inspira la seua creació.

Les obres de l'exposició han estat creades expressament per a la Sala Parpalló i s'hi podran veure fins el proper 9 de juliol de 2006.

Sala Parpalló

C. Alboraia, 5 - València

963 614 415

difusio.salaparpallo@xarxamuseus.com

VISITANT LA UNIVERSITAT... VISITANT L'AULA D'ASTRONOMIA

L'Aula d'Astronomia de la Universitat de València és un laboratori docent del departament d'Astronomia i Astrofísica on s'imparteixen les classes pràctiques de les assignatures d'Astronomia de titulacions com ara Matemàtiques, Física o Periodisme.

Tanmateix, en un compromís per acostar la ciència de l'Astronomia a la societat, aquesta aula s'obri al públic en general i assumeix una tasca divulgadora els dies que no hi ha activitat docent. Aquesta oferta pot ser aprofitada tant per escoles i grups com per persones interessades en l'observació del cel.

Aquest laboratori està situat a la part més elevada de l'edifici d'investigació Jeroni Muñoz, al campus de Burjassot. Compta amb dues instal·lacions: d'una banda l'aula, amb infraestructura informàtica per a fer el tractament i anàlisi de les imatges obtingudes, i d'altra l'estació d'observació, ubicada a la terrassa i on s'hi troben els telescopis. Dins la cúpula gran hi ha el telescopi apocromàtic, usat per a l'observació nocturna, mentre que fora hi ha el telescopi solar vertical i un radiotelescopi. A la cúpula menuda es disposa d'un telescopi reflector.

Als centres de primària i secundària que estiguen interessats en visitar l'Aula se'ls ofereix una activitat programada d'unes dues hores de durada, que comença amb una xerrada sobre diversos aspectes de l'observació astronòmica, sobre el sistema solar, les nebuloses i les galàxies. Després es puja a la cúpula i amb el telescopi s'observen els objectes visibles en cada moment, principalment els planetes, la lluna i les nebuloses brillants. També s'expliquen les constel·lacions i es dona resposta a les curiositats dels visitants. Les visites nocturnes comencen a la posta del sol, això implica que a la tardor s'inicien al voltant de les set de la vesprada i que al final de la primavera s'ajornen fins a les nou de la nit. En el cas de visites diürnes, l'observació del cel nocturn es substitueix per una observació segura del sol. Els grups estan compostos per 20 persones i és recomanable que siguin alumnes de tercer cicle de primària, ESO o batxillerat. Els centres o grups que hi estiguen interessats han de posar-se en contacte amb l'Aula a través de la pàgina www.uv.es/aulaastronomia.

Allí també trobareu una descripció de totes les instal·lacions, fotografies de l'Aula i dels instruments d'observació, la relació de visites realitzades i el testimoni que n'han deixat.

Però també l'Aula obri les seues portes a persones interessades en l'observació del cel amb les sessions Nit de divendres, nit d'estrelles per a tothom que vulga passar una estona amb els estels. Aquesta és una activitat conjunta del departament d'Astronomia i Astrofísica i de l'Observatori Astronòmic. Durant el mes de juny hi haurà sessions els dies 2 i 30, a les 21:30 hores. Cal fer la inscripció a la secretaria de l'Observatori Astronòmic (96 354 34 83).

Fotos: Enric Marco

Aula d'Astronomia
Departament d'Astronomia i Astrofísica
Facultat de Física

C. Dr. Moliner, 50 - 46100 Burjassot
963 543 069

www.uv.es/aulaastronomia
enric.marco@uv.es

DINO SALINAS

Revista de divulgació científica de la Universitat de València

NÚM. 49. PRIMAVERA 2006

L'OLIVERA, L'ARBRE EVITERN

Monogràfic coordinat per Fernando Sapiña

ENTREVISTA A AMPARO SALVADOR per Ester Pinter

INFORMACIÓ I SUBSCRIPCIONS A MÈTODE:

MÈTODE. Jardí Botànic de la Universitat de València

C/. Quart, 80. 46008 València

SUBSCRIPCIONS: **96 386 45 61**

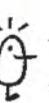
* Preu Subscripció anual (4 números l'any): 18 € per a Espanya, 25 € per a l'estranger

<http://www.uv.es/metode>

www.uv.es/revistafutura

FUTURA

VNIVERSITAT
DE VALÈNCIA